

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

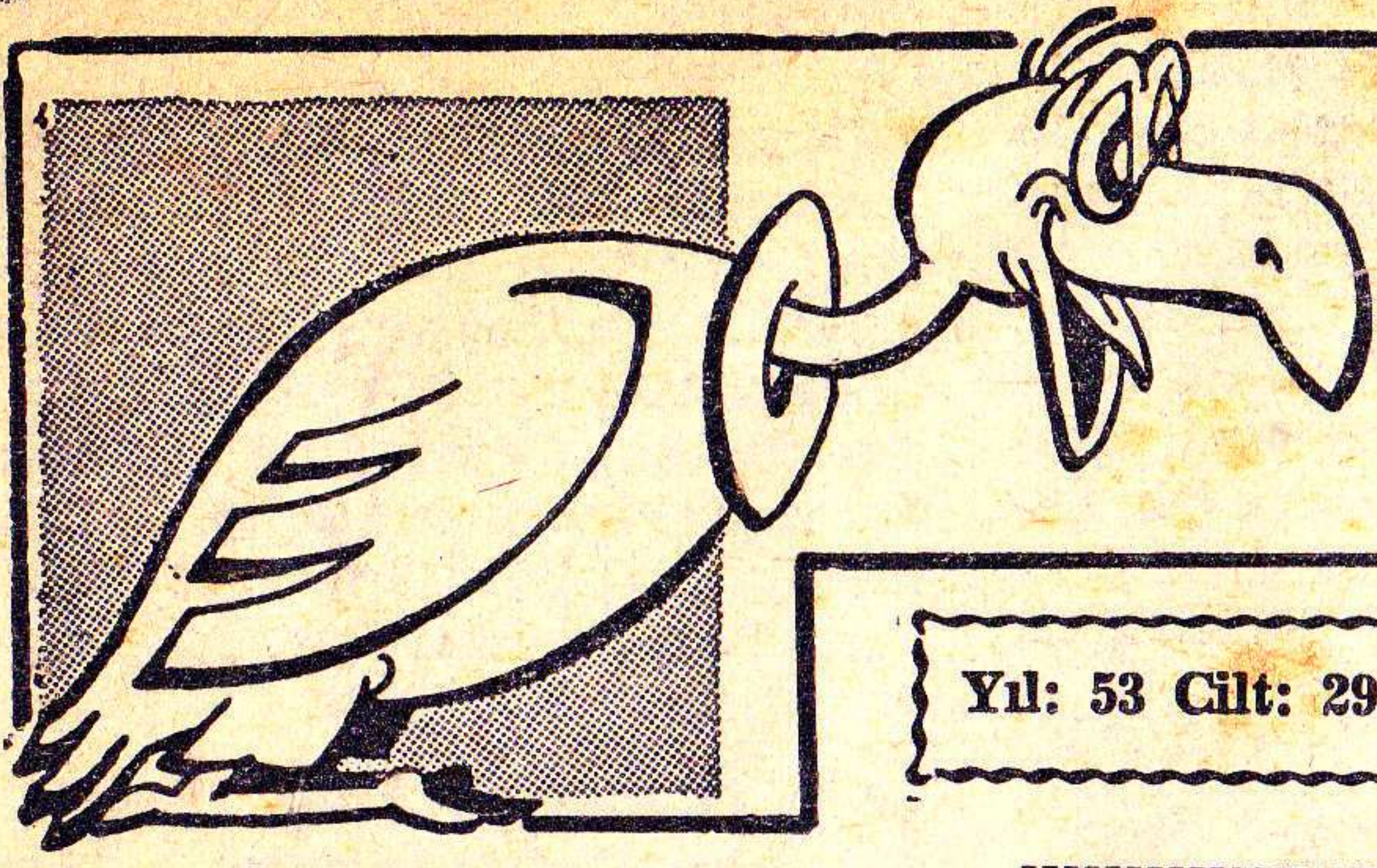
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Yıl: 53 Cilt: 29 Sayı: 37

Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ

10 Eylül 1975

Fiyatı 250 Krs.

YENİ AĞIZA ESKİ TAAM!

HEKİM olmayan birinin röntgen filminize baktıktan sonra yazacağı bir rapor yahut reçeteye ilaç almaya kalkar mısınız? Eczacı kabul etse bile, siz güvenir misiniz o belgelerdeki sözcüklere?

Canınıza değer veriyorsanız güvenmezsiniz elbette.

Zira özel bilgi ve eğitim gerektiren her alanda olduğu gibi hekimlikte de sözcükler birer teknik araçtır; uzman olmayan kişilerin ağızlarına o sözcükleri almaları, ellerine neşter almaları kadar tehlikeli sonuçlar doğurabilir.

Politik ekonomi ve sosyoloji kabiliyetinden bilim dallarında ise daha da karmaşık kavramlarla ilgili terimler pek boldur. Fiziksel bir kesinlikle ölçülüp tartılamayan bu kavramların dile getirilişinde çok dikkatli davranılmazsa karmaşıklığın yerini karışıklık alır kolayca.

Netekim toplumsal bilim dallarına ancak yakın geçmişte merak sarmış olan kamuoyumuzda o alanların terimleri çok derbederce kullanılıyor. Özellikle polemiklere fazlaca karıştırılmış «faşist» yahut «komünist» gibi sözcükler gerçekteki kesin anlamlarından apayrı işlere koşuluyorlar.

Hele «Marksist»!

(O sözcüğün bizdeki yazılışı bile karışık. Söz konusu düşünürün adını Marx diye doğru yazıyoruz da, «Marxist» nedense «Marksist» oluyor!)

Sağ basıma bakarsanız o terimin pek çok —ve birbirinden olumsuz— anlamı var:

Eli bombalı terörist demek...

Yabancı ajanı anarşist demek...

Hattâ —eşi dahil— her şeyi ortaklaşa kullanmak isteyen imansız kişi demek...

Terimin gerçekten de birden fazla anlamda kullanılmasına olanak vardır. Ama böylesi değil!

Marxizm dünyaya belirli bir açıdan bakan bir felsefe, toplumların ekonomisini belirli biçimde yorumlayan bir teori, ayrıca insanlığın geçmişini sınıflararası ilişkilerle açıklayan ve ilerisi için ona göre öneri-

lerde bulunan bir düşünce sistemidir.

Kurucusunun ölümünden bu yana o sistemin bir bölümü olaylarla doğrulanmış, bir bölümü yanlış çıkmış, bir bölümü de yeni düşünürler tarafından çeşitli değişikliklere uğratarak kabul edilmiştir. Genel etkisi o kadar büyük olmuştur ki, Marxizme en düşman ve en sağcı Batı iktisatçıların bugünkü hesaplarında bile o düşüncesinin katkıları bulabilirsiniz.

Avrupa'daki Sosyal Demokrat partilerin dünya görüşleri ve ekonomik önerilerinin büyük bölümü Marxist tahlillere dayanır.

Bizde de CHP programının ve Anayasamızdaki sosyal adalet ilkesinin temeli aynı paraleldedir.

Bu durumda Marxizme karşı olduğunu söyleyen her vatandaşımıza sormak gerekir:

— O terimi ne anlamda kullanıyorsunuz? Bir felsefe mi? Bir ekonomik tahlil mi? Bir politik eylem programı mı?

Anlamını belirtmeden ortaya öyle

bir söz atan kişi kamuoyumuzdaki kavram kargaşasını büsbütün arttırmış olur.

SİYASAL düzenimizde Cumhurbaşkanı devletimizin temelindeki düşüncenin en saygın temsilcisi ve Anayasamızın bir numaralı bekçisidir. Daha doğrusu, öyle olması gerekir.

Oysa sayın Fahri Korutürk geçenlerde halkımıza demeç vererek onların Marxist partilerden esirgelerini istedi.

Yukarıda açıkladığımız nedenlerden ötürü belirsiz ve talihsiz bir sözdür bu.

Ayrıca, Cumhurbaşkanımız partiler arasında hakemlik etme durumundadır. Hakem taraf tutmaz.

Önümüzdeki seçime ciddiye alınacak biçimde katılan partiler içinde Marxist sayılabilecek tek kuruluş CHP'dir.

«Marxist partilere oy vermeyin» diyen sayın Korutürk'ün —istemeyerek de olsa— taraf tutmuş duruma

düşüğünü görmezden gelebilir miyiz?

DAHASI var. O demecinden hemen sonra, 30 Ağustos zaferimizin yıldönümü dolayısıyla yayımlanan mesajında da şöyle dedi Cumhurbaşkanı:

— Türk milleti emperyalist politikaları iflâs ettirmiş ve kurtuluş çabasındaki diğer bütün milletlere örnek olmuştur.

Tarihi yorumlayışı, dünyaya bakışı, hattâ üslubu ve terimleri ile bu bal gibi Marxist bir sözdür!

Her şeyi bir yana bırakın, devletimizin baş temsilcisi durumundaki kişinin resmi demeçlerinde tutarlı olması ona karşı duymak istediğimiz sınırsız saygı ve güvenin ilk şartıdır.

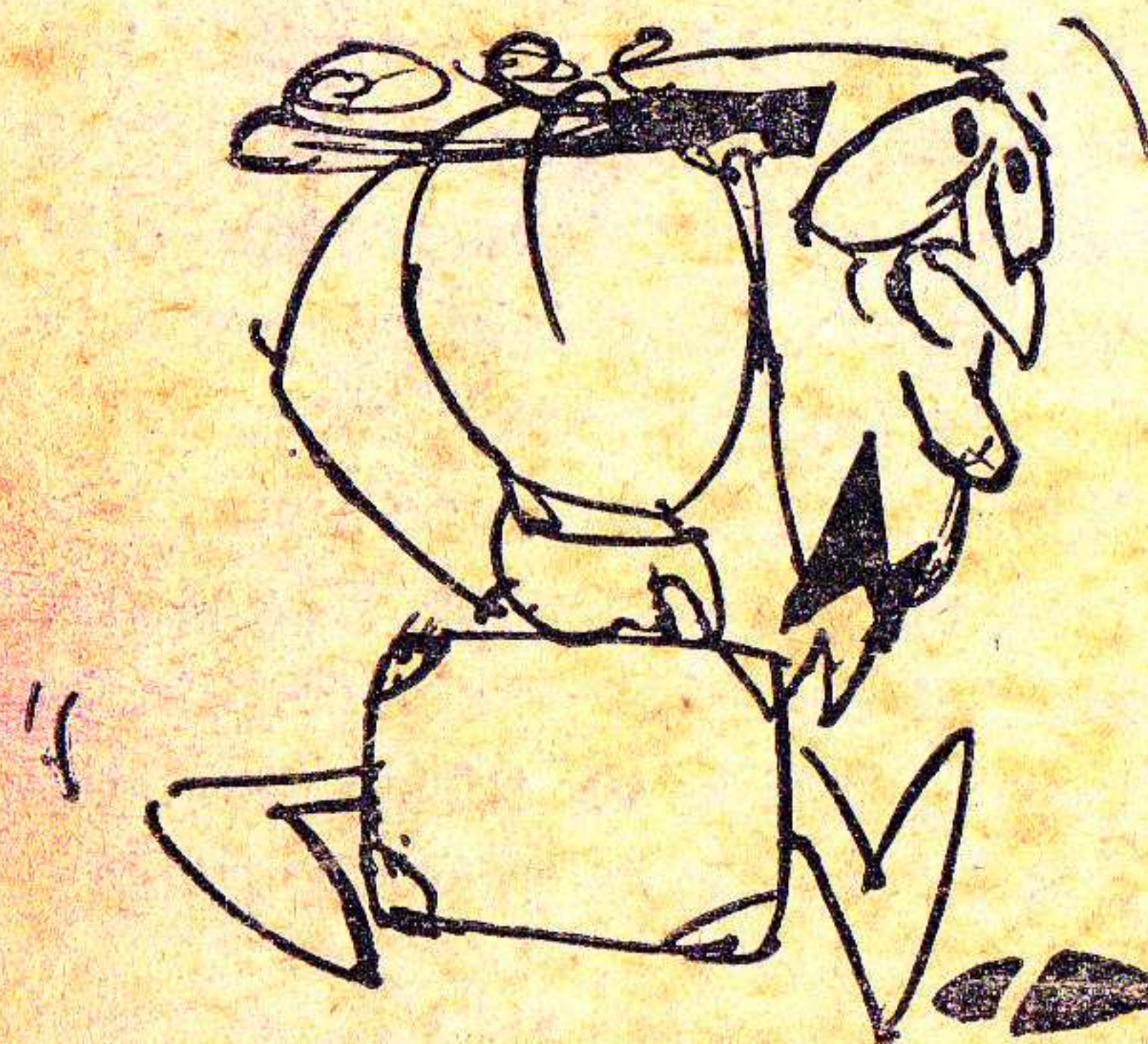
Bu ülkenin geçirmiş olduğu Sunay tecrübesi henüz pek yenidir. Ağzımız yandığı için her şeyi üfleyerek izliyorsak kusura bakılmasın!

Refik ERDURAN

— Demirel, «Ortaklık devam edecektir» dedi. —

POLİTİKA CANBAZLARI!

CHP
ERDURAN

Demirel — İzindeyim!..

vim dilencililiğine çıkar. Zaten bizdeki bu takvim hastalığına ol-
dum olası aklım ermez. Sene so-
nu gelince millette bir telâş...
Banka takvimi edinme mücade-
lesi... Ben İkinci Dünya Harbin-
de vesika ile ekmek satıldığı gün-
lerin çocuğuyum. Çocuğa bak, el-
lisine merdiven dayamış, çocuk-
muş... Sabahın saat beşinde fi-
rın kalabalığına dalıp ekmek al-

gidiyor... Kuyruğun sonundakine
«nanik» yapacaksın. İstanbullula-
ra özentî, kuyruk, bizim oralara
kadar geldi. Anadolu'nun bilmem
ne şehrinde kuyruk ne ola?

O daire senin, bu daire benim,
dolaştın durdun. Bir iki de arka-
daş ziyareti, akşam yemeği, yor-
gun otele döndün. Odana çık, du-
şunu al, rahatına bak...

Tazyikli suda duş yapmak ne

herkes kendi aklını alıp, kafası-
na yerleştirmiş.

Çantamdaki bloknottan sahife-
ler kopardım, adım ölçülerime
göre, küvetten karyolaya kadar
yerleştirdim. Tekrar gidip bir duş
daha aldım, ayrıca ayakımı yıka-
yıp ilk kâğıda ayakımı bastım.
Sakız gibi bornuza sarılıp, ölçülü
adımlarla, kâğıtlara basa basa
karyolaya vardım. Kendimi yata-
ğa attım.

ÇOCUKLUĞUMDA gazete-
lerde okumuştum. İran
Şahının babası, Atatürk'ü
ziyarete gelmiş, bilmem nereden
bilmem nereye kadar yollara ha-
lılar döşenmiş. Şah ve maiyeti
erkânı halı üzerinde yürüyerek
gidecekleri yere varmışlar. Azı-
zim, ben de Şah'ım. O, halının
üzerinde yürümüş, ben kâğıt ü-
zerinde yürümüşüm. Maksat ne?
Ayakını yerden kesmek.

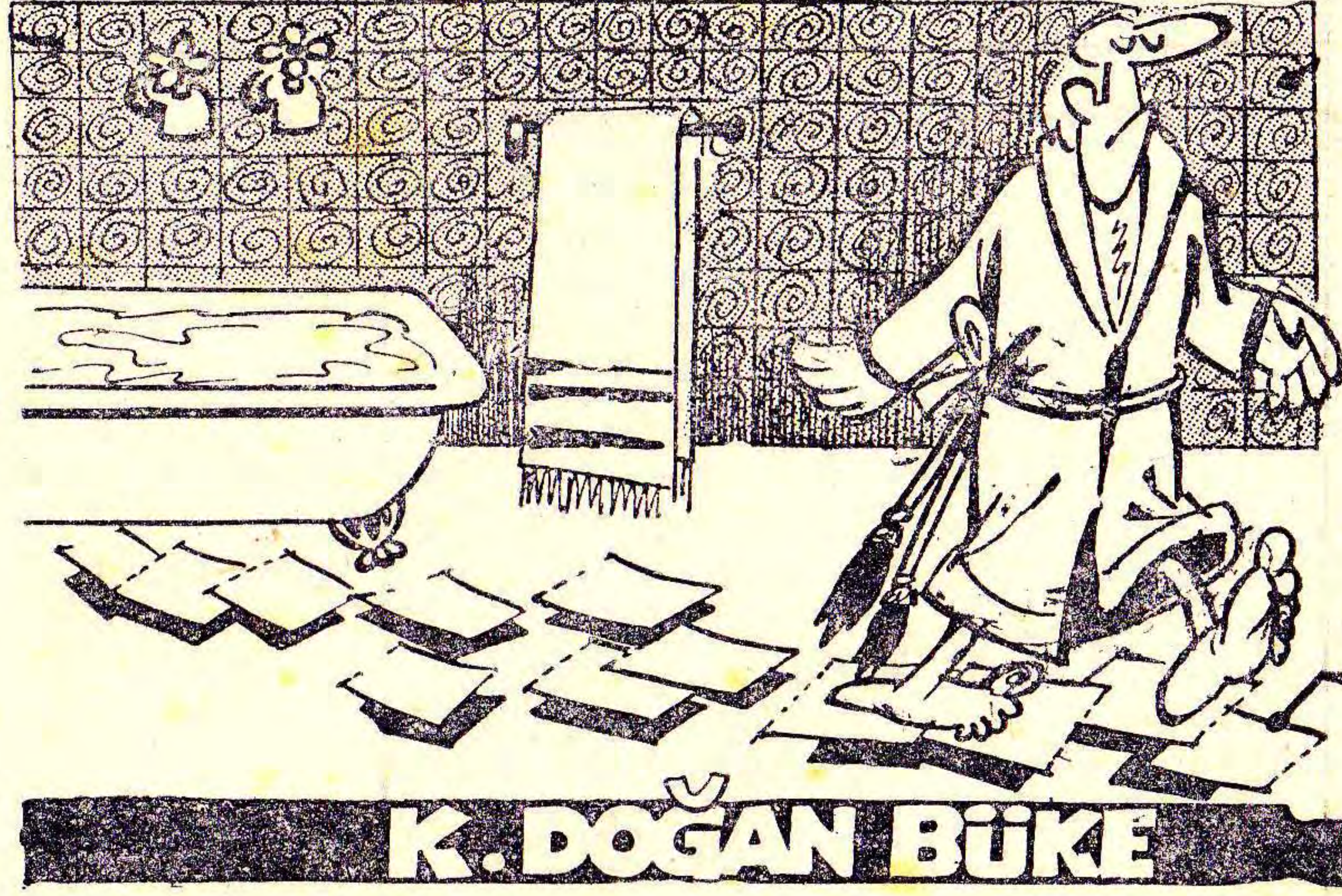
Yine de terliksiz olmuyor. O-
telden ayrılırken resepsiyonda
bir şamata çıkardım. «Bu ne bi-
çim turistik otel, bir terlik bile
koymamışsınız...» Res-
psiyondaki genç memur: «Beyefendi, ku-
sura bakmayın, Sağlık Bakanlı-
ğının bir tamimi var, turistik o-
tellerde terlik veya tokyo konul-
ması yasaklandı, onun için koya-
mıyoruz, özür dileriz. Terlik ve
tokyo, mantar hastalığının yayıl-
masına yol açıyormuş» diye du-
rumu izah etti. Gurur duydum,
şu Bakanlığa bak be... Senin, be-
nim, elin turistinin mantar has-
talığına tutulmaması için çalışı-
yor.

Şah'lık, Şah'ın hakkı... Kâğıt
işinden vazgeçtim. Artık, yola çı-
karken, on sene önce Beyrut'tan
alıp hâlâ eskitemediğim BATA
marka terliğimi James Bond çan-
tama yerleştiriyorum. Düşünü
al, aklan, paklan, terliğini giy,
kurulan, odanda dön dolaş. Kâ-
ğıt olsa, oraya, buraya gidemez,
balkona çıkamazsın. Terlik gibi
var mı?

GECENLERDE yine turis-
tik bir otele gittim, ak-
şam, banyoya girdim aya-
ğında terlik, hürüm, odamda is-
tediğim gibi gezebilirim. Aaa, e-
ne? Küvetin önünde bir çift ta-
kunya... Terliği çıkardım, takun-
yayı giyeceğim bir korku? Ya
mantar hastalığı... Aman, sıcak
suya mikrop mu dayanır? Ta-
kunyayı giydim, bir güzel duş al-
dım. İnsan yıkanınca takunya ile
yıkanmalı...

Sabah otelden ayrılırken resep-
siyondaki memura, «Galiba Ba-
kanlığın tamimi değişmiş, odada
takunya vardı, iyi olmuş» dedim.
Memur gülerken cevap verdi: «E-
fendim, Bakanlığın emri de-
ğişmedi, fakat geçen gün telefonla
gayri resmî bir emir verildi, Mil-
li Selâmet Partili müşterilerimiz
abdest almak için zorluk çeki-
yorlarmış, onun için odalarda ta-
kunya bulundurmak münasip o-
lurmuş... Biz de buna uyup oda-
lara takunya koyduk. Bakanlığın
emrini de ihlâl etmiş değiliz. E-
mirde, terlik ve tokyo menedil-
mişti, takunya yasaklanmamış
tı...»

K. Doğan BÜKE

Cumhuriyet dönemi mizah dünyamızın en ünlü yazarlarını bağ-
rından çıkaran derginiz AKBABA, şimdiye dek hiç duyulmamış
bir isme sayfalarını açıp, siz sevgili okurlarına tanıtmakla kıvanç
duyar. Seçtiği konular ve anlatımındaki eğlencilikle kısa sürede
DOĞAN BÜKE ile kaynaşacağınızı umarken, yeni yazarımıza ça-
lışmalarında başarılarının devamını dileriz.

miş insanım. O zamanlar daha
kuyruklar icat edilmemişti. Şu
kuyruk işini zaten İstanbullular
icat etti. Neymiş efendim? Kibar-
lık, hakka saygı, demokrasi imiş.
Her vatandaş, kuyruk yönünden
eşitmiş. Ben hatırlı kişiyim, ben
zenginim, bunlar sökmek. Gir sı-
rana, uzat kuyruğu. Kuyruğa gi-
rilip alınan malın zevki bir baş-
ka oluyor. Paramı verip şıppadak
bilmem neyi almışsın, bunun
zevki nerede? Kuyrukta yerini a-
lacaksın, santim santim yürüye-
ceksin, sıran gelip malını alacak-
sın, kuyruğa bakacaksın, uzayıp

kadar güzel! Bizim dairenin du-
şu çiçek sulama süzgeci gibi... O
da suyu bulursan...

Küvetten çıktım, bakındım ter-
lik yok. Odaya geçtim, yatağı
altına baktım, sağa, sola, terlik
yok. Dolaba baktım, orada da
yok. Tertemiz yıkan, küvetten
çık, halının üstünde yürü, yatağa
gir. Ayaklarım kaşınır sabaha ka-
dar uyuyamam. Ne yapmalı?
Hah, aklıma geldi! Aklımın bin
yaşayayım. Eski bir söz, ne de-
mişler? «Herkes aklını çıkarıp
şuraya yığsın, sonra gidip beğen-
diğini alsın». Sonunda gitmiş,

Ramazan Manileri

Öter iken borazan
Geliverdi ramazan
Kırk deste kalem ile
Yazar derdimi yazan.

Taş döşeyi döşeyi
Aşamadım köşeyi
Kim ki çoban olursa
Davar sanır her şeyi.

Allıyı giyer Binnaz
Giyer giyer yapar naz
Liderler oy uğrunda
Abdestsiz kılar namaz.
Baktım sarı, sonra mor
Önce ateş, sonra kor
İş yapmak değil ama
İşi bulmak gayet zor.

Her taraf taş içinde
Gözlerim yaş içinde
Sağ-sol çatışmasında
Amca - kardeş içinde.

Umutsuzu avutur
Ateşliyi soğutur
Siyasinin sözleri
Ninni gibi uyutur.

Bir iktidar ileri
Birisini alır geri
Memurların sicili
Karalama defteri.

Kuşun fazla öteni
Bacanın çok tüteni
Baş üstünde tutmalı
Gülmeyi öğretenei.

Maaşta yollukta
Sıcacık follukta
Evi barkı hep satar
Gözleri koltukta.

Bir ileri bir geri
Azıcık da gel beri
Daireye girenin
Dizinde kalmaz feri.

Tutup atın geminden
Bu vâdide yol giden
Sam Amca'ya güvenir
Kapaklanır aniden.

İncik, boncuk ve süs var
Radarlar dolu üs var
Can gırtlığa çıkınca
Gerilen bir göğüs var.

Portakalı satan var
Derdime dert katan var
En soğuk gecelerde
Buz üstünde yatan var.
Lâmbalar yakılmıştır
Ekmekler çekilmiştir
Dilenciler bu ayda
Yollara dökülmüştür.

Yorgan döşek yatanlar
Milleti ağlatanlar
Başıma âmir oldu
Torpili patlatanlar.
O gördüğün ev değil
O vurduğun av değil
Bu ürkeklik nedendir
Cücedir o dev değil.

Davulun ipi kıvrak
Zurnanın sesi berrak
Göbeklinin sözüne
Yükselir, yapan şak şak.
Gümbür gümbür topumuz
Apaçaktır kapımız
Gönlümüz dolu dolu
Boş olsa da küpümüz.

Para yok fakat süs var
Düşümüzde göğüs var
Onların düşlerinde
Merkür ile Venüs var.
Havada kuş olmaya
Pilâvda taş olmaya
Pahalılık altında
Az kaldı tuş olmaya.

Uzan gel uzanalım
Güllerle bezenelim
Yararlı bir iş yap ki
Biz sana özenelim.
Turuncudur al değil
Reçeldir bu bal değil
Fukaralar zengin
Ayağında nal değil.

Yolum uzak Antep'e
Önümüzde dağ tepe
Fukaranın hakkını
Yiyorlar tepe tepe.

Dolu dolu boyunlar
Oynanır hep oyunlar
Çıkar için birleşir
Kurtlar ile koyunlar.
Elmaları dilerim
Manileri söylerim
Kırat'ı ürkütürsem
Hapisleri boylarım.
Televizyonum tel tel
Önümüzde var engel
Nerdesin ey hak hukuk
Gelebilir isen gel.
Davulumda var çomak
Devrimler kaldı uzak
Atatürk'ün gözleri
Öfkeden çıkmak çıkmak.

GÖLGELER

Akşam üstü yollarda
Uzar gider gölgeler
Bu böyle bir yasadır:
İlerdeki ülkeler
Gerilerde kalanın
Güneşini gölgeler.

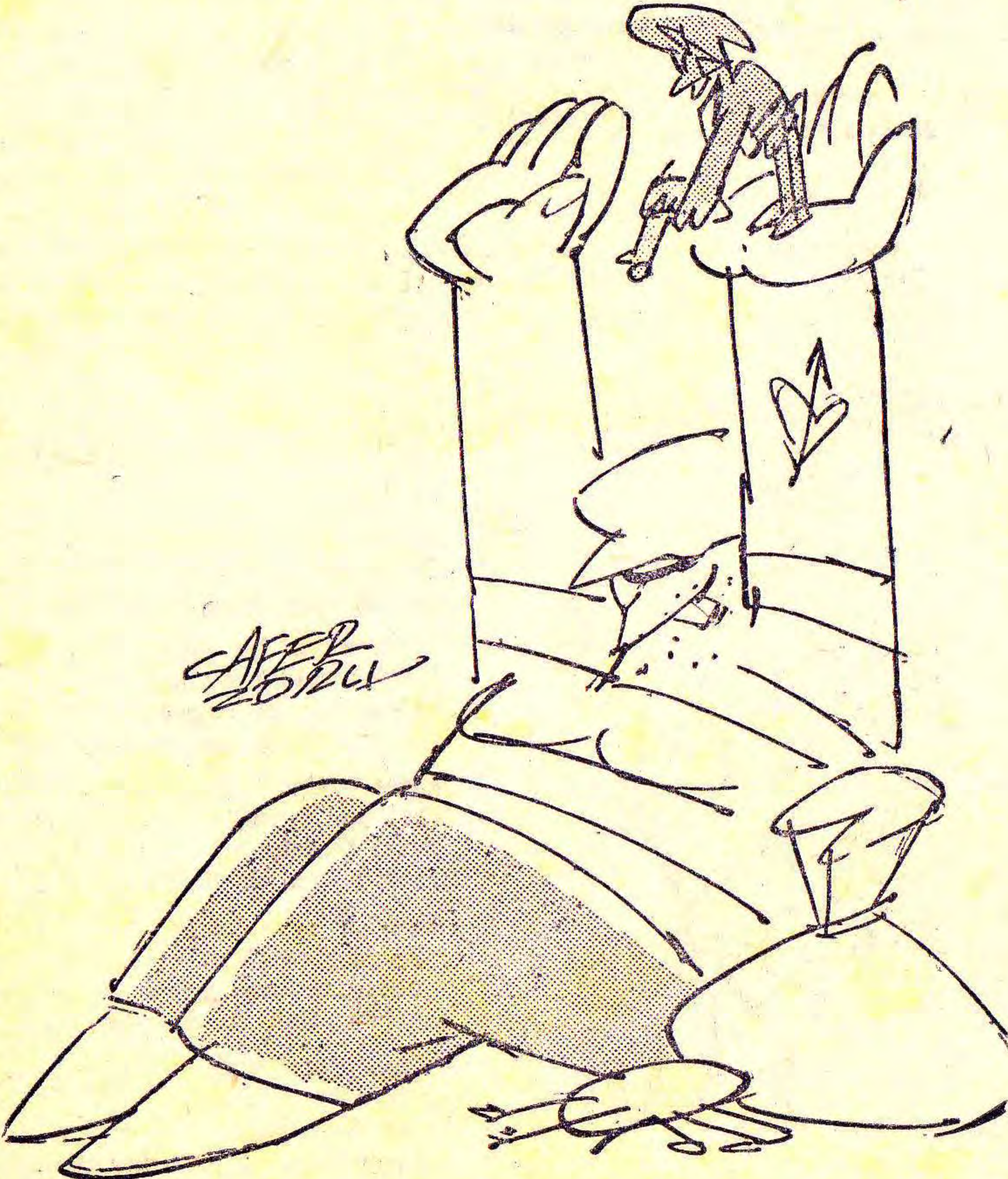
BENDENİZ

Oldum sizin bendeniz
Uçarsınız Paris'e
Görmedim hiç ben deniz
Sizi göge çıkaran
Bendenizdir bendeniz.

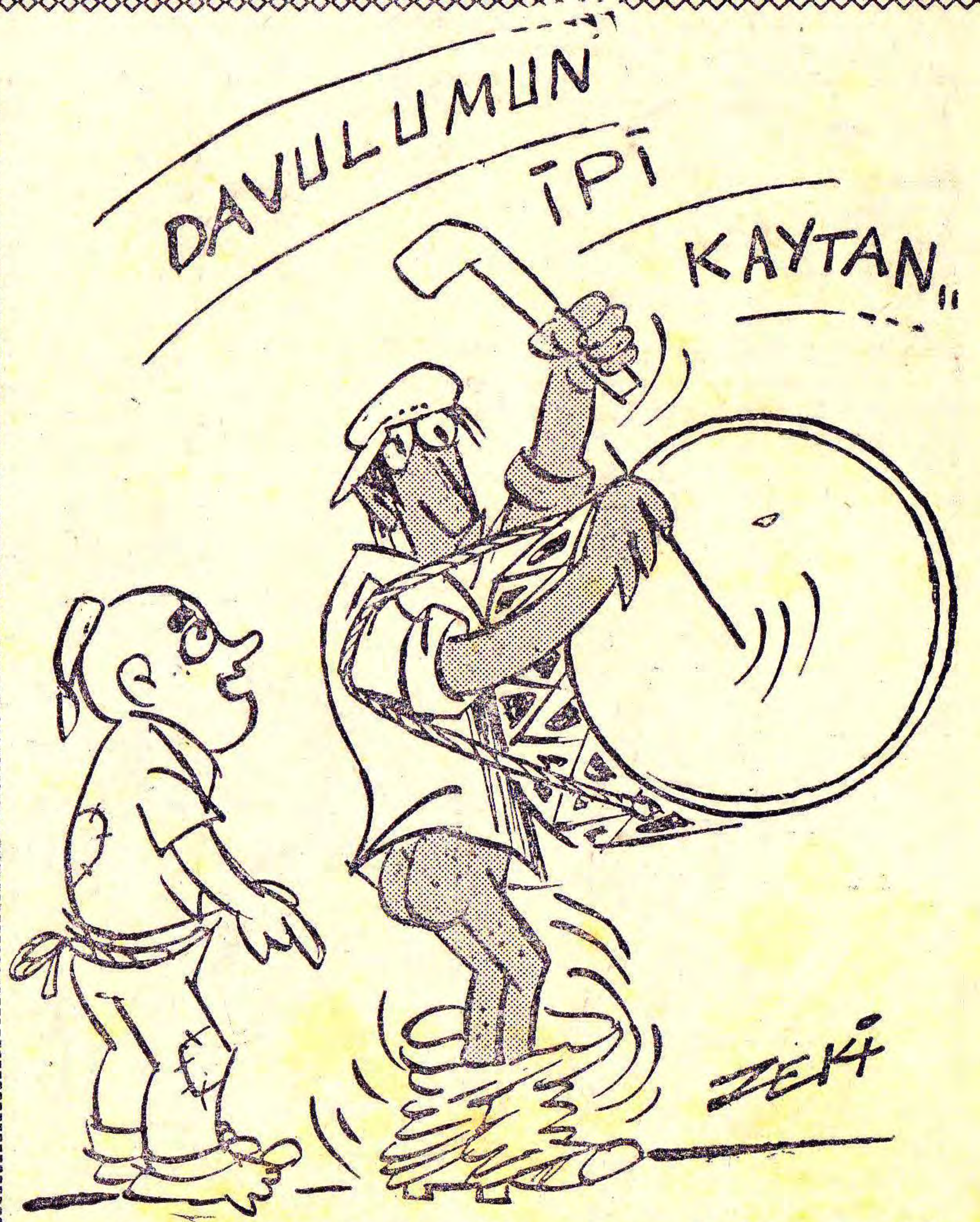
KATSAYI

Dokuz oldu katsayı
Artan bu fiyatlara
Yetmiyor fakat sayı
Yerden göge dizesler
Boşuna kat kat sayı.
Yaşar Hâdi ÖNDER

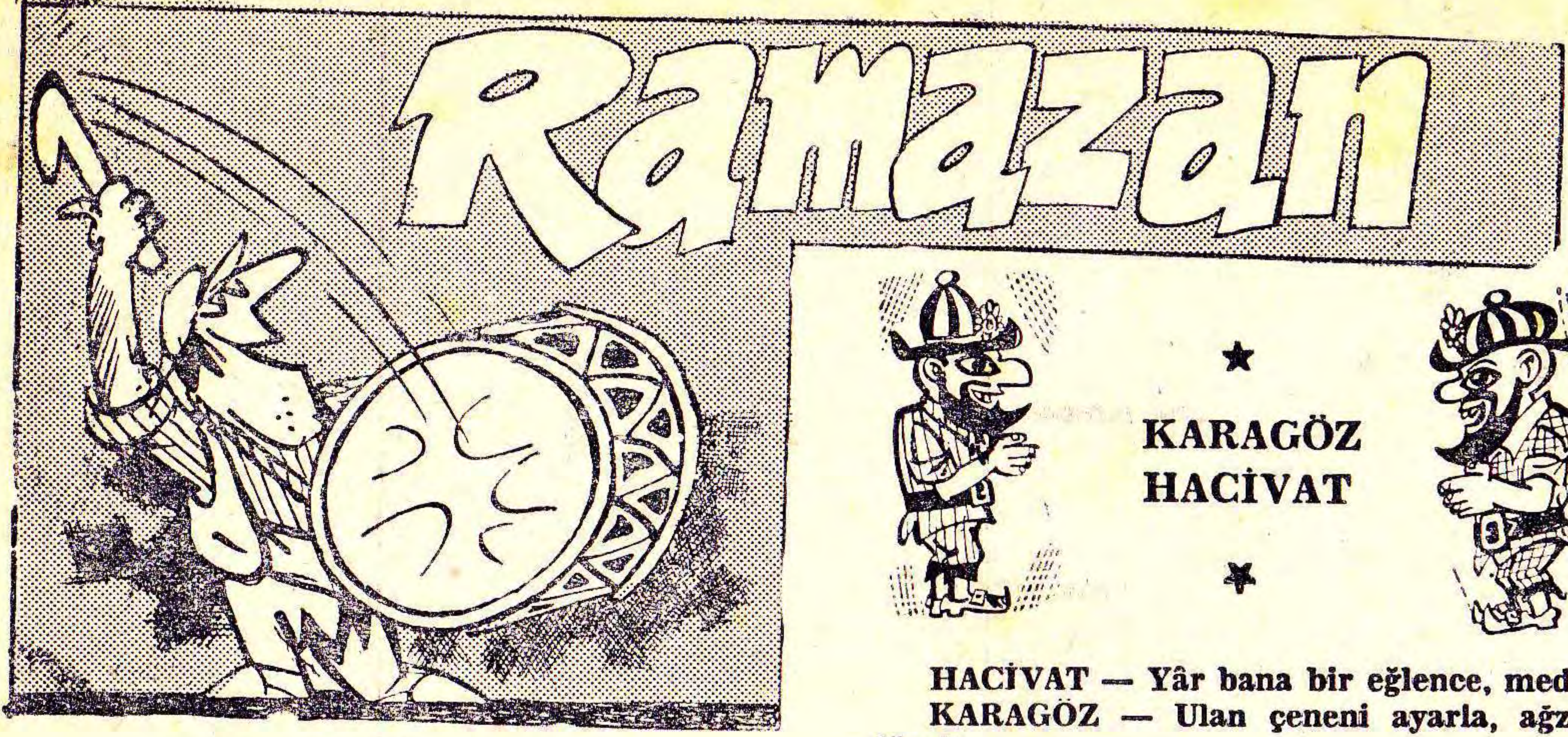
53 polise 120 bin hırsız düşüyor. — Gazeteler —

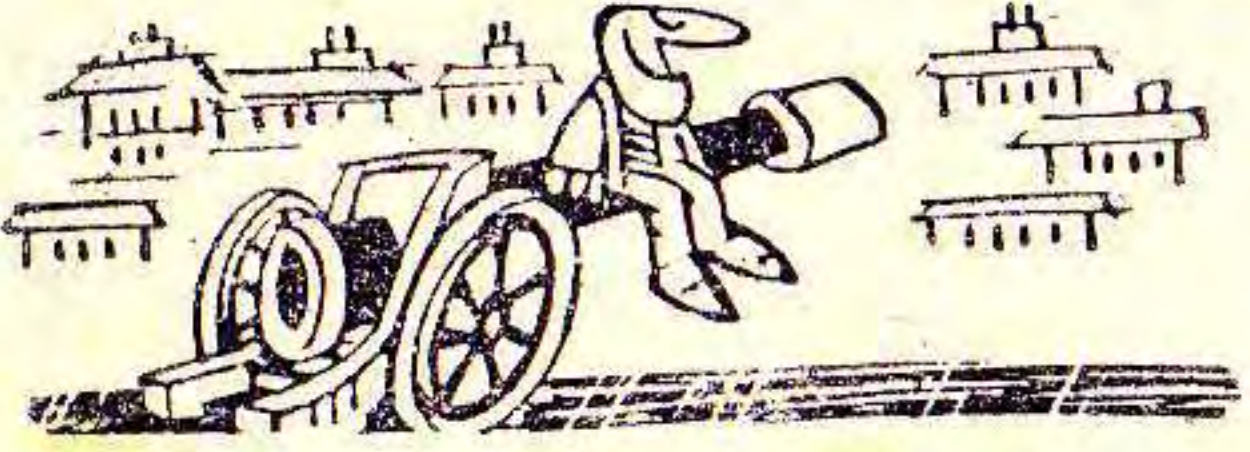
— Eller yukarı!..

— Arabarek ramazanda yalan söyleme baba... O, davulunun değil, pantolonunun ipi!..

TOPU BEKLERKEN

RAMAZAN geldi, hoş geldi. Baklava tep-sisi boş geldi!... tekerlemesi ile karşı-lanır ramazan. Şekerin iki metelik, o-tuz kurus olduğu, on lirayı bulduğu yıllarda da baklava tep-sisi gelmedi dolu. Halinden hep şikâyetçiydi çünkü insanoglu.

Aç geçen kocaman bir günün akşamında iftar sofraları büyük özenle hazırlanır. Ye-meklerin en güzelleri, tatlıların en seçmeleri yerlerini alır.

Artık kulaklar top sesindedir. Herkes ma-sada yerini almış, iş sadece topun patlama-sına kalmıştır. O sırada hızlıca atan kalp ses-i bile top gürültüsüne benzetilir:

- Patladı ayol!
- Hayır, Tekir sedirden yere atladı...
- Atılmıştır mutlaka...
- Acele etme daha var iki dakika...

Gözler sofradaki oruç bozulacak sevak çok yemiştir, kulaklar kiristedir. Beklenen her şey kolay gelmez. Saniyeler dakika olmuş-tur, dakikalar ortadan kaybolmuştur.

— Komşu huuu... O taraftan bir ses gel-di, top mu bu?

— Bizimki öksürdü. Topa benzer yanı var mı yahu?...

Ne bu yazının biteceği var, ne de topun «Güüüm» edeceği var. Az daha sabır gerek. Aklınıza bir şey gelmesin, yooo... Ramazan toplarına da Amerikalı dostlarımız koymadı-lar ambargo!

ÜÇ AYLAR

Üç dindar kişi kahvede konuşuyorlardı. Biri ötekine sordu:

- Bu yıl üç ayları tutmayacak mısın?
- Gökte sadece bir tane Ay var. Onu da daha önce Amerikalılarla Ruslar tuttular. Bi-ze bir şey kalmadı!

YANGINA KAZAYA KARŞI SİGORTA

KARAGÖZ HACIVAT

HACIVAT — Yâr bana bir eğlence, medet!
KARAGÖZ — Ulan çeneni ayarla, ağzını düzelt.

HACIVAT — Yâr bana bir eğlence...

KARAGÖZ — Canın çivili sopa, dayak is-tiyorsa, solcu partilere katıl erkence.

HACIVAT — Karagöz'üm ben siyasetten çakmam.

KARAGÖZ — Kuşluk olmadan da ben ya-taktan kalkmam... Ne diye ortalığı birbirine katıyorsun?

HACIVAT — Neredeyse akşam olacak. Sen hâlâ yatıyorsun...

KARAGÖZ — Bırak kafa ütölemeyi. Se-çim kokusu almış bakanlar gibi nişangâhsız atıyorsun...

HACIVAT — Geldi Karagöz'üm, geldi.

KARAGÖZ — Amerika'dan tank yerine ji-let, jet yerine ciklet, zırlı araç niyetine üç tekerlekli bisiklet mi geldi?

HACIVAT — Hayır. Ramazan-ı şerif ho-şamedi eyledi...

KARAGÖZ — Ramazan ile Şerif hoşafı mı yedi?

HACIVAT — Ona da sıra gelecek. Hoşaf iftarda yenecek. İfade-i meram edemedim ga-liba. Şehr-i ramazan tülüg eyledi...

KARAGÖZ — Şu Ramazan denilen herif şimdi de şehriye çorbasına mı musallat oldu?

HACIVAT — Öyle değil Karagöz'üm, yan-lış anlaşıldı sözüm. Kısacası göründü onbir ayın sultanı. Bet, bereket kapladı her yanı.

KARAGÖZ — Şimdi tepeleyeceğim ha. Ya-hu bir saatten beri lûgat döküreceğine, bana kök söktüreceğine, ramazan geldi desen kı-yamet mi kopardı?

HACIVAT — Karagöz'üm oruç tutacak mı-sın?

KARAGÖZ — Sana ne köftehor! Orucu tutması kolay ama bozması zor!

HACIVAT — Top'tan önce hazırlarsın sof-rayı. Önce kaşıklarsın çorbayı. Arkadan et yemeği, pilâv gelir. Cevizli baklava ağza baş-ka tat verir.

KARAGÖZ — Baklavanın kilosu çıktı kır-ka. Otuz gün iftardı, sahurdu derken ne cep-te mangır kalır, ne de sırtında hırka.

HACIVAT — Sen radyo dinlemez, televiz-yon seyretmez misin?

KARAGÖZ — Dinlersem ne olacak? İftar-da, sahurda karnım mı doycak?

HACIVAT — Çevir düğmeyi. Unutursun

İFTARLIK:

UTANÇ

Oruç yemenin yasak olduğu yıllardaydı. Medresede bir molla-nın odasında gizlice öğ-le yemeği yediğini gör-müşler, yakaladıkları gibi karakola götür-müşlerdi.

Zaptiye çavuşu öfke-den mosmor bağ-ıyordu:

— Bre mel'un, bütün müminler oruç tu-tarlarken, gizli gizli taam etmekten utanmı-yor musun?

— Utanmaz olur muyum ağam. Ol sebep-ten odama girdim, kapıyı kilitledim. Lokma-ları yutarken de hicabımdan gözlerimi yum-dum. Arkadaşlarımın tavan arasından beni gözetleyecekleri aklıma gelir miydi?

İNCİLİ ÇAVUŞ

İncili Çavuş'un oruç tutmadığını bilen mu-zibin biri:

— İncili, demiş, sen orucu ne ile bozarsın?

— Tövbe de, hiç Allahın orucu bozulur mu?

— Top atınca iftar etmez misin?

— Ben herkesten önce o işi yaptığım için iftihar ederim!

BEKTAŞI

Bektaşiyeye sormuş-lar:

— Erenler, oruç tutuyor musun?

— Elbette. Hiç ka-çırmam!

— Sigara tütürü-yor, kahve içiyorsun ya?

— Ben orucu gece-leri tutarım.

— Karanlıkta öyle şey olmaz ki...

— Mehtaplı geceler çuvala mı girdi?

açlığını, su içmeyi. Başbakan ekrana önce çı-
kar. Ağzından lâf değil, baklava börek akar. Birinci yardımcısının fabrikaları ramazanda tank yerine imal eder güllâç. Ye, âfiyet olsun, kalma aç. Uçak fabrikalarından çıkacaktır ra-mazan pidesi. Bayram etsin müslümanların midesi. Doymadın mı daha? İştahını sakla er-tesi sabaha. Gün doğmadan neler doğar. Bek-le görünsün komandolar. İkinci yardımcı, sof-ra kurar, yemekleri tuzludur, biraz da acı. Burada bitti sözüm. Ye âfiyet olsun, Kara-göz'üm!

KARAGÖZ — Defol karşımdan. TRT, Ana-dolu Ajansı gibi olmuşsun antika. Yahu, hiç değilse şu mübarek ramazana sokma politika!

RAMAZAN DAVULU

Çifte kaynasın kazan,
Minarelerde ezan,
Geldi yine ramazan
Dan dan dan, da dan dan dan.

Davulumun ipi ince
Hasret kaldık pirince
Selâm yaşlıya gence
Dan dan dan, da dan dan dan.

Bulgur kırdı dişimi,
Altüst etti işimi,
İsterim bahşişimi
Dan dan dan, da dan dan dan.

Fiyatlar oldu kazık,
Almak güçleşti azık,
Yoksullara pek yazık,
Dan dan dan, da dan dan dan.

Baklavayı unuttuk,
Yavruyu aç uyuttuk,
Kısaca hâpı yuttuk,
Dan dan dan, da dan dan dan.

B. E.

BURKASI ANKARA

Fikret Otyam

Elbette yürümelidir... Yürümelidir efendim...

SAYIN Başbakan, Romanya Halk Cumhuriyeti Komünist Parti Birinci Sekreteri ve Devlet Başkanının çağrılısı olarak Romanya'ya süratli bir gezi yaptı ve döndü iyi anlaşmalarla... MC'yi oluşturan partilerin «akit» lerinde, her ne kadar komünizmle savaşılacağı da yer almaktaysa; bu iş başka, alış-veriş başkadır!...

Sayın Başbakan Romanya'ya hareketinden önce bir demec verdi, «... Bu hükümet yürüyecektir» dedi...

Bizim de ortak dileğimiz bu, evet «Bu hükümet yürü» lüdür» hem de tez elden yürümelidir, yoksa haraptır hallarımız, haraptır ki kaleme, kitaba gelmez!...

Bu hükümet, AP Genel Başkanı sayın Demirel'in e selâmeti için bir an önce yürümelidir. Zira Demirel, en çok zarar görecektir kişidir... Bazı konularda iyi niyetinden neden kuşku duyulmuş? Demirel'in düşmanı çok... Ama kişi olarak Demirel'in düşmanı değilim. Şu ölümlü dünyada düşmanlık neden? Ama Demirel'in düşmanı, gerçek düşmanı çok önce kardeşleriydi, şimdi yeğeni hazret... Amca'yı öyle bir zor duruma soktu ki, bunu, Demirel'in en keskin «sivasi muarızı» düşmanı bile yapamaz!... Sen kalk, olmayan firmalara milyonlarca liralık mobilya sattım de, vergi iadesi olarak da 20 milyon, evet 20 milyon lira al... Kimin zamanında? Amca Süleyman Demirel'in Başbakanlığı zamanında! Nitsin Demirel, kardeşleriyle mi başa çıksın, yeğeniyle mi?

Şu gazeteci milleti de kanımca belâyi muazzama!... Birisi de kalkıp gitmiş gâvur ellerine, Avrupa'lara... Yahya Demirel'in mobilya sattığı firmaların kapısını çalmış, kim çıkmış karşısına, hafazanallah! Haniiii şu çok ünlü bir Ermeni vatandaşı-mız vardı, teneke yolsuzluğu ortaya çıkınca piyasaya 100 milyon borç takıp yurt dışına kaçan, Demokrat Parti'nin eski milletvekili Mıgırdıç Şellefyan'ın kardeşi, Arden Şellefyan!... Yahu bu ne rastlantıdır böyle, bu Mıgırdıç Şellefyan ki Demirel'in az mı keyfini kaçırmıştı, az mı lâl işittirmişti?... Bir Şellefyan yetmezmiş gibi bir de Arden Şellefyan çıktı Demirel'in başına; kardeşleri, yeğenleri, yakın dostu Mıgırdıç Şellefyan yetmezmiş gibi al sana bir de Arden Şellefyan!...

Bakalım nasıl gelişecek bu iş, yaman meraklanırım, tüm halk gibi... Ol nedenle Demirel'e düşmanlık boş, hem buna, eskilerin deyişiyle «tevessül» etmeye gerek yok... Demirel'in yakınları bunu öylesine yapıyor ki...

Dedim ya, bu da yetmiyor, Demirel'in başında bir başka dert var, o da MSP, yâni koalisyon ortağı... Tüm bunlara karşın, sayın Demirel, «Bu hükümet yürüyecektir» diyebiliyor, n'itsin böyle demeyip de?... Evet bu hükümet yürüyecektir, bu gidişle de eli kulağında... Hele şu 12 Ekim kısmî senato ve boş milletvekillikleri seçimleri bir yapılısın...

YAĞ SIKINTISI

SİZE Başbakanın bir müjdesini tekrarlamak isterim. Demirel, «Yağ sıkıntısı çekilme-yecek» dedi, gönüllerimize su serp-ti... Anlaşılan Demirel'in çevresi yine yağcılarla doldu, doldu da Demirel bu müjdeyi verdi... Haydi hayırlısı...

NE İŞ YAPARLAR?

YAĞ sıkıntısı bir yana, Ankara'da bir müşavirlik bolluğu var ki demeyin gitsin...

MC Hükümeti iş başına gelir gelmez, işlerine gelmeyen gelen, aklı başında, başka yerinde dinlemeden tüm devlet dışısını paramparça etti, yeniden kurdu fakat bu arada acemi tamirciler gibi bir yığın parça arttırdı!... Atsan atılmaz, satsan satılmaz!... Bunlara da birer Müşavirlik kulpu takıp maaşlarını vermeye başladı... Nice kişi, devlet hizmetinde nice başarılı işler yapmış değerli insan şu sıralar Ankara'da yangı- le zeydi eli boş ömür törpülüyor... Tabii bu değişikliklerde müşavirler de görevlerinden alındılar, yerlerine herkes kendi yandaşını müşavir yaptı!... Öyle insanlar biliriz ki günden güne eriyen bizim paramızın en değerli zamanında dahi olsa, metelik etmezdi bugün birinci dereceden kadro dolduruyor!...

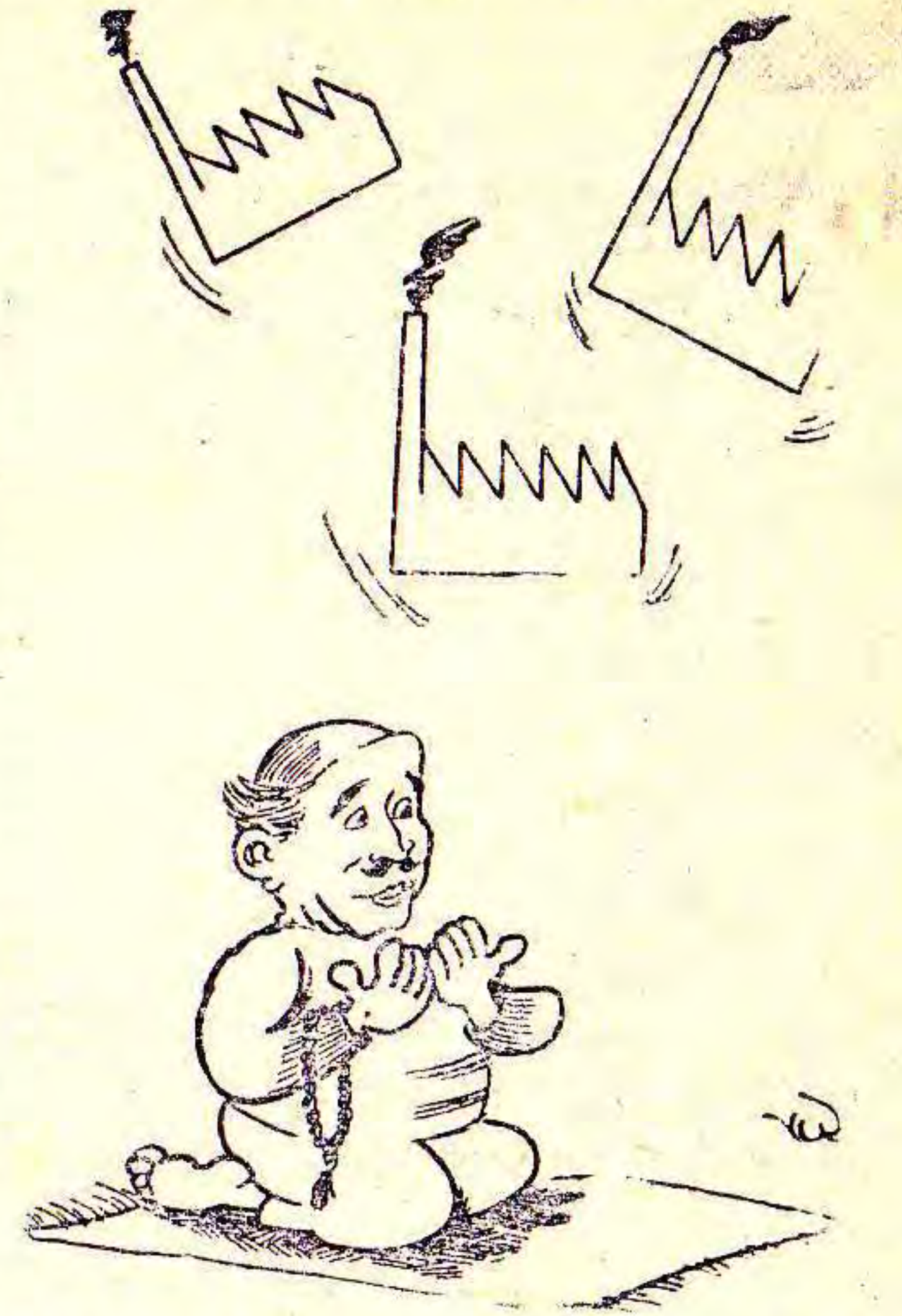
Bakanlıklarda müşavirden geçilmi-yor, aşağı yukarı 650 müşavire verilen maaşın, ayda 7 milyon tuttuğunu bildirsem, şaşmaz mısınız? Kimilerin odası bile yok, kimileri İstanbul'da şurda-burda oturuyor maaşı banka çekiyeler sunuluyor!... Yâni maaş alıp çalıştırılmayan birisini gördünüz mü «Müşavir gibi adam» diyebilirsiniz rahatlıkla... Kimbilir belki de gerçekten müşavirdir!

YA PARLAMENTERLER?

BİZİM, bazı parlamenterleri-mizin de bu müşavirlerden elhak hiç mi hiç farkı yok-tur... Adam maaşını atar cebine üç aydan üç aya, ara sıra uğrar Meclise yoklamada ya el kaldırır yada «Burdaaa» diye bağırır, tüm görevi budur!... Tabii «Burdaaa» diye bağ-ırmak da bir iştir, emek ister!... Meclise geleceksin, genel kurul salo-nuna gireceksin, sırana oturacaksın, eş dost ile selâmlaşacaksın, sonra a-dın okununca «Burdaaa» diye bağı-racaksın, boğazın tahriş olacak!... Evet zor iş, bu gibilerin işi de!... Yâni ayda yirmibin liraya yenecek nane değil ama, vatan millet aşkına neler yapılmaz ki?

Bu gibilerin tam tersi üyeler de vardır, örneğin bir tanesi CHP Muş Milletvekili Tekin İleri Dikmen'dir... Seçildiği günden beri izlerim bu do-ğulu milletvekilini... Sabahın erinde gelir Meclise, doğru kitaphâ... Par-lamentonun kitaphâğı da ülkenin sa-yılı kitaplıkları arasındadır zenginlik bakımından... Adam okur, okur, eski tutanakları okur, gazeteleri o-kur, kitap ister, bir yandan okur, bir yandan notlar alır... Köstekli saatini çıkarır, zira komisyonda ü-yedir. Komisyona gider, yasalar ön-ce komisyonlarda gözden geçirilir... Kendisi hukukçudur... Komisyondan çıkar, muhakkak bir seçmeni gel-miştir, alıp lokantaya götürür, iste-ğini takvimli defterine not eder, bu istek muhakkak yerine getirilecek-tir yasal ise... Sonra on-onbeş daki-ka önceden genel kurul salonuna gi-rer, yine okur... İzler toplantıyı kı-mıldamadan, notlar alır bir yandan. Grupta çok sevilir temiz yüzüyle, komisyonlara, genel kurula, grup toplantılarına devamlılığıyla, soh-betiyle, açık yürekliliğiyle... Bölge-sinin sorunlarını bakanlıklara götü-rür, izler, anlatır, kotarmaya çalışır. Kürsü düşkünü olmadığı için, gün-dem dışı falan söz alıp ikide birde adını geçirtmez radyoda.. sessiz se-dasız çalışır...

Ne var ki seçmen bir hostur... İş-te siyaset bu, CHP'nin bu Muş mil-letvekilinin, bölgesi yararına yaptığı işleri bir başkası «ben yaptım» diye sahiplenir oraya buraya mektup ya-zıp, köy köy dolaşıp!... Seçmen ise bunu azarlar!... «Radyoda adın geç-mez... Büyük adamlar Avrupa'ya gi-der sen gitmezsin... Bir iş havale e-deriz ne olduğunu yazmazsın, ziya-fet falan çekmezsin, sen ne biçim

Necmettin Hocanın duası kabul edilseydi...

mebussun, adın da geçmez gazete-lerde?...

Seçmen bekler ki, milletvekili de-diğin memur dövmeli, tabanca çek-meli, adı geçmeli gazetelerde, resmi neyim çıkmalı, Meclis Saatinde yap-tığı konuşma duyurulmalı, seçmeni-ni sazdı, bardı, gazinoydu götürme-li, yedirip içirmeli, hele «avrat» da olursa deme gitsin!... Yok kitap o-kuyormuş, komisyona, genel kurula devamlıymış, sessiz ve derinden ça-lıştıyormuş, şarkı gibi, «Olmaz böy-le şey»...

Parlamenterliğin bu iki çeşidi için önseçimler yapıldı... 12 Ekimde kı-yasıya bir savaş başlayacak, parti-lararası ve partilerici... Önseçimde birbirlerinin gözlerini oyan oydu, şimdi büyük maç 12 Ekim'de...

BAŞKENT Ankara'da şu sıra-lar yolların, ana caddelerin büyük bir kesimi eşiliyor, de-şiliyor... Başkan Dalokay bi-şeyler yapıyor. Bunların yanı sıra Ankara Belediyesi bir «Kanalizasyon İşleri Genel Müdürlüğü» kurmaya çalışı-yor...

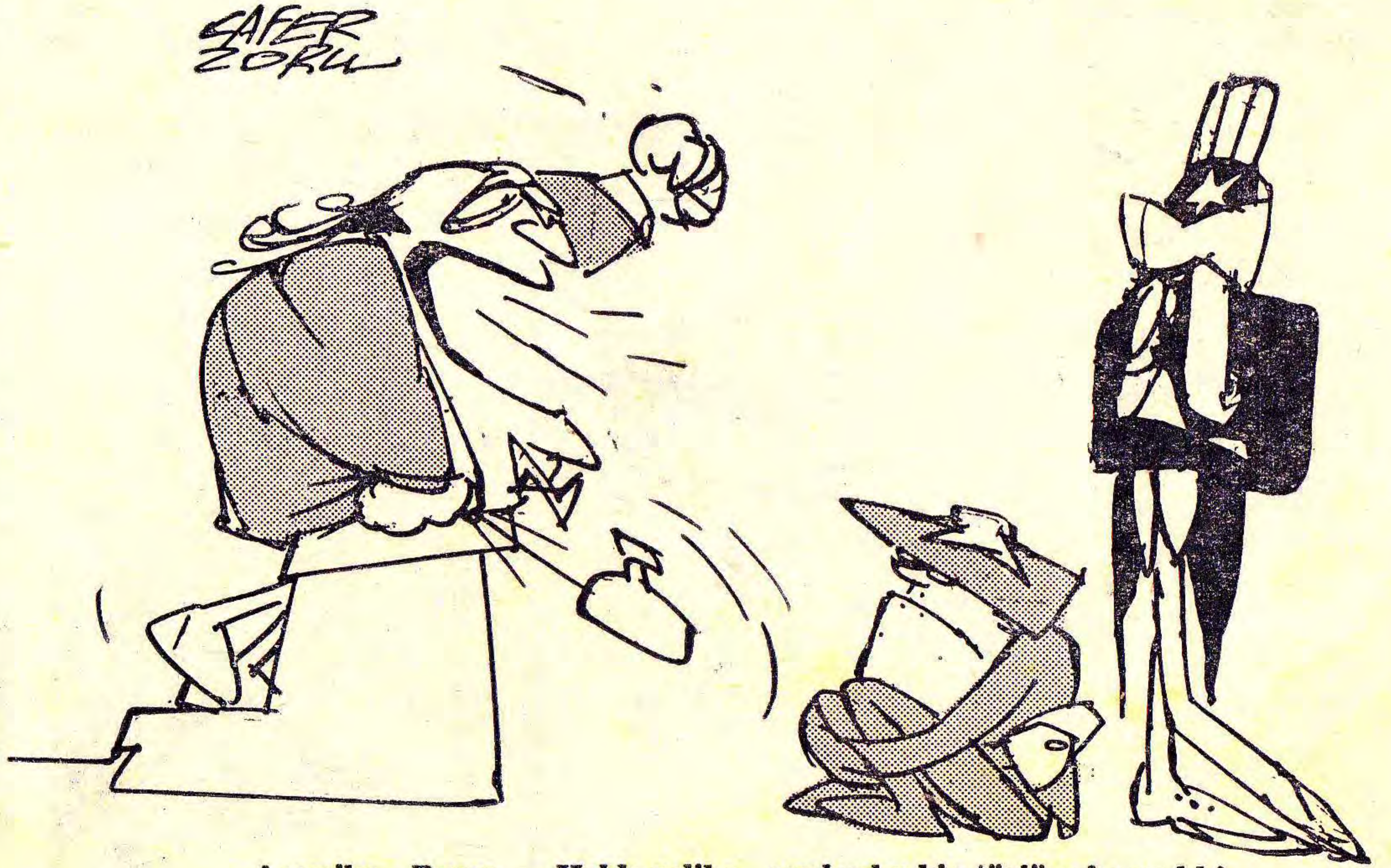
Ankara'da pislikleri artık kanalı-zasyonlar bile almıyor da, bir genel müdürlük kurup kanalizasyonları genişletecekler, genel müdürlüksüz bile olmayacak galiba bu işler de...

Ankara Ankara.. seni görmek is-ter her bahtı kara...

Yalnız kanalizasyon çukurlarına dikkat... Ve de pisliklerine

Fikret OTYAM

— Demirel, «Türkiye, Rusya'dan sonra Avrupa'nın en büyük devletidir» dedi. —

Amerika - Rusya — Haklı galiba.. asırlardır bir türlü yıkamadık!...

KAPILAR... Kapılar... Kapılar... Oniki kapı, oniki kapının, oniki ayrı çeşit gıcirtısı... Oniki kapının kolu... Oniki kapının menteşesi... Oniki kapının kilidi... Bunlardan dördünün açılır kapanırken betonu sıyırdığı üçünün iyi oturmayarak yan yattığı, ikisinin açıldığında yerinde duramayıp, kendi kendine kapandığı, iki kapının evet salt iki kapının sağlam olduğu kapılar. Sağlam olan kapılardan birinin öyle bir huyu vardır ki, aylarca günlerce uysal uysal açılır kapanır, ama bir gün bir bakarsınız ki üzerinize yıkılıvermiş. Zor tutarsınız, yerinden çıkmış menteşe çivilerinin o yuklarına tahta parçaları sokar, çivilerini vidalar, birkaç aylığa yine uysal uysal açılıp kapanmasını beklersiniz... Bu durumda, oniki kapıdan salt biri garantilidir. Korkunuz olmasın, açın kapayın, açın kapayın, ne gıcırdar, ne yıkılır, ne de durduğu yerde kilitlenir... Bu kilitlenme işini bizim evde en çok banyo kapısı yapar. Onun için bizim evde hiç kimse yalnız olduğu zaman girmez banyoya. Dışarda birinin bulunması, banyo yapanın sigortasıdır. Hınzır, kilitlendi miydi bir de zor açılır ki, dışardan bir kişi kapı koluyla çakır çıkır oynayacak ve siz de içinden yüklenecek, tekmeleyeceksiniz. Bu arada terleyecek, sıcaktan pişecek, yıkandığınızda yıkanacağınıza bin pişman olacaksınız. Bir kezinde çocuklar sinemaya gittiklerinde banyoya girmek aptallığında bulunmuşum da, tastamam üçbuçuk saat içinde kilitli kalmışım. Şimdi diyeceksiniz, niçin onartmıyorsunuz kapılarınızı? Haklısınız... Ama sağolsun apartman yapanlar, müteahhitler, o denli malzeme kullanıyorlar ki kapılarda, ne kadar onartırsanız onartın, daha dülger kapıdan ayağını atmadan, kapının biri başlıyor su koyuvermeye... Onun için ben nefret ediyorum şu kapılardan. Nasıl etmezsiniz? Söylemesi ayıp tuvalete mi gedeceksiniz, ah hınzırlar ah, hepsiyle ayrı ayrı tanışmanız gerekli. Çalışma odasının kapısı, kıvrımdan kolu açtın, hop bir kapı karşında, salon kapısı... Bu kapı eskimiş politikacılar benzer, açıla kapana ve de çalışa çalışa siz daha elinizi süreceğiniz anda, sanki açıl susam açıl demişsiniz gibi kendi kendine açılır. Bu açılan kapıdan çıkarsınız, hop başka bir kapı önünüzde dikilir, bekçi gibi, meydan okur gibi... Bu kapı, antre kapısıdır. Öyle de berbat bir yere oturtulmuştur ki bu kapı, açmak için hüner ister, yetenek ister, her babayıgit hakkından gelemeyiz. Çünkü, kapı açıldığı zaman, gideceği yer yoktur. Bu ne biçim kapıymış demeyin, sağolsun parayı müteahhitten bol alan mühendis, tüm hünerini göstermiş, küçücük arsaya, çift daire üzerinden plân yapmış, inşaat

yerine de kapı üstüne kapı yapmış... Şimdi açacaksınız antre kapısını, ama daha önce aynı yere açılan yan odanın kapısını kapamanız gerekir ki, antre kapısı kendisine bir yer bulabilsin. Yoksa siz, antre kapısıyla, oda kapısı arasında, havaya dikilmiş bir sandukanın içinde kalırsınız. Hele o anda evden birinin işi aceleyse ve de tuvalete gitmek istiyorsa, yada odadan çıkmak istiyorsa, sizi bir anda iki tahta arasında sandviç yapabilir... Haydi diyelim buradan paçayı kurtardınız, burnunuz çarpılmadı, çeneniz yerinden oynamadı, ama tuvalete gitmek için daha kapı sayısı bitmedi ki... Lâvabonun olduğu yerin kapısı var. Şayet bu kapıyı şöyle hızla açarsanız, çok rahat bir çene dağıtabilirsiniz, hem de gözler kulaklar sabunlu olarak... Küçük kızımın çenesindeki yara izi burada olmuştur. Ağabeyi kapıyı hızla açtığına, küçük kızımın çenesini musluğun sapına gömmüştür... Aman Allah korusun... Evet, bu kapıyı da açıyorsunuz, aman iyi bir kaza maza olmadı... Şimdi karşınızda salt tuvaletin kapısı kaldı. Şöyle bir yokluyorsunuz, iyi, içerde kimse yok... Ama öyle paldır küldür giremezsiniz ki, yan yan gireceksiniz, çünkü hani şu hiç çalışmayan aygıtlar vardır ya, işiniz bitince kolunu çekersiniz, haaaş diye su dökülür, ama nedense hiç çalışmaz, iki gün içinde bozulur, işte ondan vardır tuvaletin üstünde ve kapı gider ona dayanır. Şişmansanız vay başınıza gelen. Yok şişman değilseniz, müteahhide dua ede ede süzülürsünüz o aralıktan tuvaletin içine. Ama yine de temkinli bulunmanız gerekir, haydi küçüklerden biri koşarak gelip kapıyı kaktırır da açmak isterse önemli değil, bir iki sendeler, dengenizi korumaya çalış-

MUZAFFER İZSÜ

şırsınız, ama karınız veya büyük oğlunuz tüm gücüyle kapıya yüklenirse, kış üstü oturmanız işten bile değildir. Oturduğunuz neyse, çanağı kırdığınız neyse, sırtınızı da boydan boya sıyırsınız, çünkü o hiç çalışmayan aygıtın borusu boydan boya iner aşağıya... Büyük oğlum ara sıra belini tutar, izi vardır böyle bir kazanın üzerinde. Kazayı yapan da benim. İnsan hiç bile bile ciğerpare evlâdını böyle bir kazaya uğratar mı? Elbette uğratmaz ama, kerata tuvaleti sigara salonuna çevirirse ve de oradan hiç çıkmazsa, sizin de onun orada olduğundan haberiniz olmazsa, Allah korusun bir de sıkışmışsanız, o zaman olur böyle vakalar...

TURMUŞSUNUZ bir yazı üzerinde çalışıyorsunuz, makinanızın tuş seslerinin arasına bir gıcirtı karıştı ki, beyniniz yerinden oynadı... Kendi kapınızı açtınız, aman Allah bir cayırtı daha...

«Yahu hangi kapı o gıcirdayan?»
Hemen karşılık verirler:
«Mutfağınki.»
«Yahu daha dün yağlamadım mı ben onu?»

Büyük oğlanın sigaralı, kocaman sesi:

«Yağ yakıyor baba yağ, tüketmiş iki günde.»

Alırsınız yağdanlığı, koşarsınız, kapıyı yağlarsınız... İki damla da çalışma odanızın kapısına dökerseniz, oh şimdi rahat... Rahat mı, hava alın...

«Güm güm güm...»

«Ne o yahu?»

Annelerinin sesi:

«Canım ne olacak işte, mutfağın kapısı. Ne zamandır söylüyorum alırmıyorsun. Sıkıştı yine. Oğlan açmaya çalışıyor...»

Öyle gümbürdüyor ki oğlan tek meleri indirdikçe, bu kez alt kattan betona güm güm güm... Belli, «Ne yapıyorsunuz?» diye soruyorlar... Ulan belli değil mi ne yaptığımız, kapı açıyoruz.

«Yahu şunu yarın sabah yapsak?»
«Canım oğlan içerde kaldı.»

«Hay Allah kahretsin!»

«Kahretsin diyeceğine, baba olup da koş çocuğun yardımına.»

Artık baba oğul kolektif çalışıyor... Ben dışardan, o içerden... Güm güm güm... Aşağı kattan çok firaklı güttüm, güm de güm... Gümbür gümbür güm... Ha babam, de babam, ben dışardan, oğlan içerden, alttaki daire sahibi alttan... Kapılar çürtük ama, beton sağlam, vur vura bildiğin kadar... Oh, çok şükür açıldı...

«Ne açılması, kırıldı baba kırıldı.»
«Cehennem dibine.»

Tekrar oturuyorsunuz yazı makinasının başına... Biraz sonra tam dalmışsınız, ardanızdan tıkırt bir ses sonra ırgıı diye bir melodi... Hırs la dönüyorsunuz geriye, kim girdiyse haşlayacaksınız... Ama bir bakıyorsunuz ki, sizin biraz önce yağladığınız kapı iştaha gelmiş, kendi kendine açılmış, baygın ve süzgül geriye doğru bir sarhoş pozuyla yaslanmakta...

«Ulan hay Allah kahretsin bel!»

Hızla çarpıyorsunuz kapıyı. Sen misin çarpan, sana inat o geri açılıyor. Ulan benimle inat ha... Yine liyorsunuz, çarpıyorsunuz kapıyı. O sıra karınız geliyor:

«Ayol ne istiyorsun kapılardan?»

Bağırıyorsunuz, ününüzün yettiği kadar:

«Kapılar benden ne istiyor, ha, kapılar benden ne istiyor?»

Karınız, yumuşacık elleriyle tutuyor kapının kolunu, yumuşacık yumuşacık kapatmaya çalışıyor, daha doğrusu kapıyı kızdırmamaya çalışıyor... Ama elinde kalıyor kapının kolu... Göstermese ya, saklasa bir yerlere ya, hayır, uzatıyor kolu:

«Bak, diyor, öyle hızlı vurunca...»

Yahu bunlar kapı mı, baş belası mı be? Aliyorsun kolu, yerine geçiriyorsun, hop bu kez öteki kol çıkıyor... İkisini birden çarpıyorsun yere. Aşağıdaki adam durur mu, adamcağız giymiş pijamasını, izliyor televizyonunu, ister mi filmin en heyecanlı yerinde tepesinin üzerinde bomba gibi patlayan iki taak taaak... Yanıtı hemen geliyor aşağıdan, güm güm... Belli ki adam uzun değneği hep yanında tutuyor, hep yanında izliyor televizyonunu... Kapıyı kapatıp bir yastık koyuyorsunuz ardına... Başlıyorsunuz yine çalışmaya, ama çok geçmiyor, bu kez, başka bir notadan, başka bir nağme... Tanıyorsunuz sesi, bu konuk odasının kapısı, böyle nazlı nazlı öter hayvanoğlu hayvan... Tam ötmesi bitene yakın, hiçbir müzik aygıtının çıkaramıyacağı, hiçbir yazarın anlatamıyacağı bir ses çıkarır, ıggıııı... Ulan kırarım vallahi ben bu kapıları... Kırarım... Bir bir kırarım. Elinizde, ne geçirmişseniz birşey işte, yuvalarından fırlamış gözlerle çıkıyorsunuz salona, tam yapıştıracaksınız, karınız yapıyor kolunuzdan:

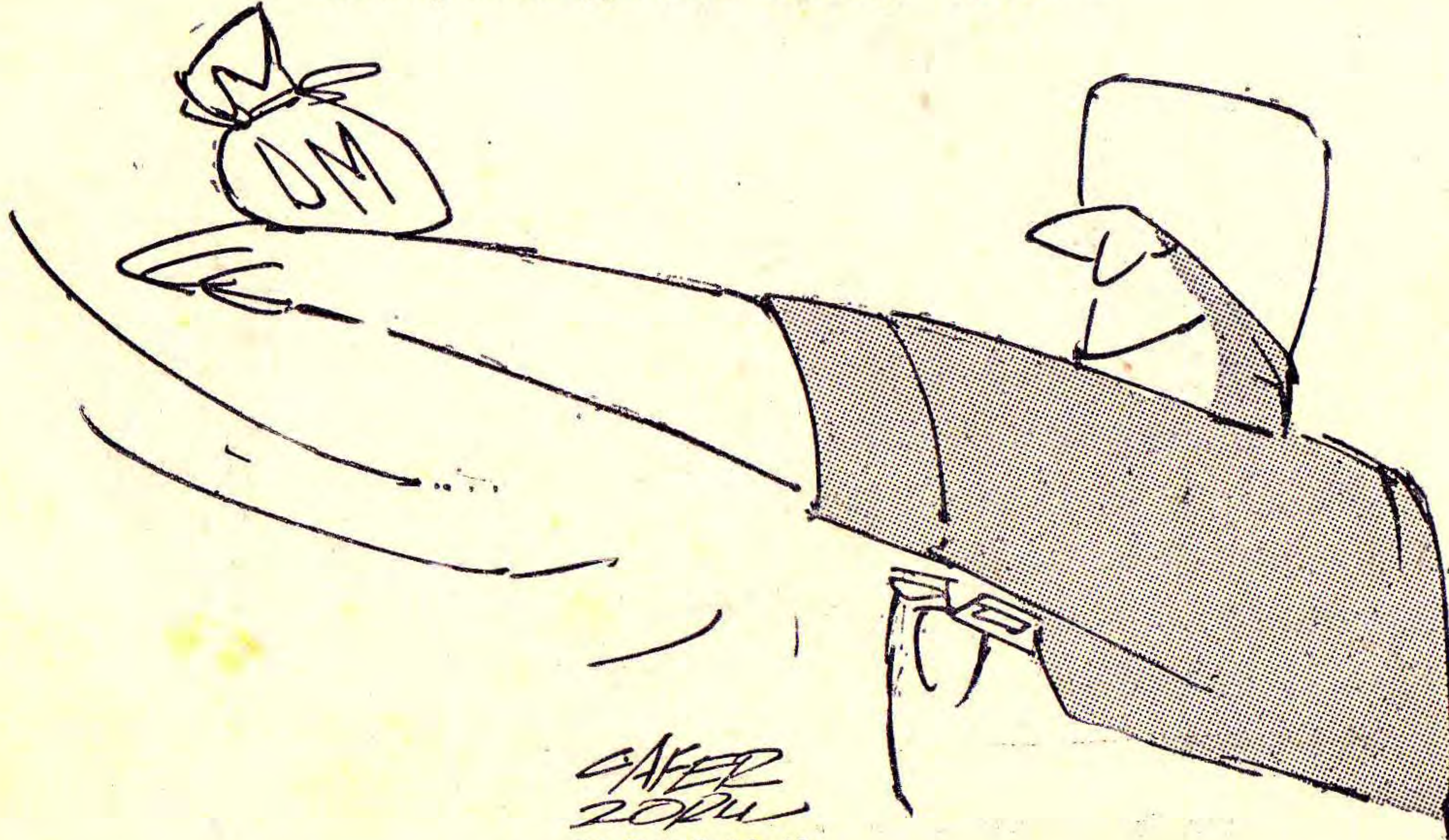
«Yapma!»

Sanki, «Katil olma» der gibi...

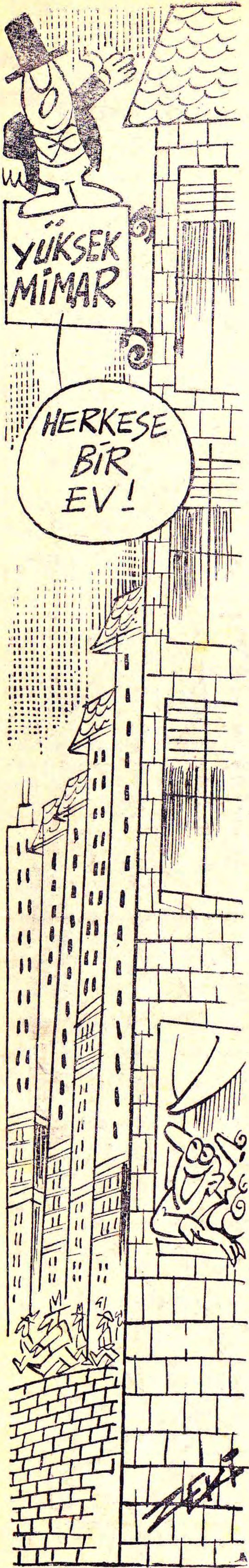
Olacağım, vallahi güntün birinde şu kapılar yüzünden katil olacağım... Sevmiyorum kapıları, nefret ediyorum kapılardan... Sökmeli bunları, kaldırıp bir bir atmali çöplüğe, üzerine gaz döküp yakmalı... Öyle yapmalı... Ne kadar kapı varsa yığılmalı alanlara, vermeli kibriti, vermeli gazı... Kurtarmalı insanları bu kapılardan...

O zaman belki, şu kapalı kapılar ardında oynanan türlü çeşitli oyunlardan da kurtulur insanoglu...

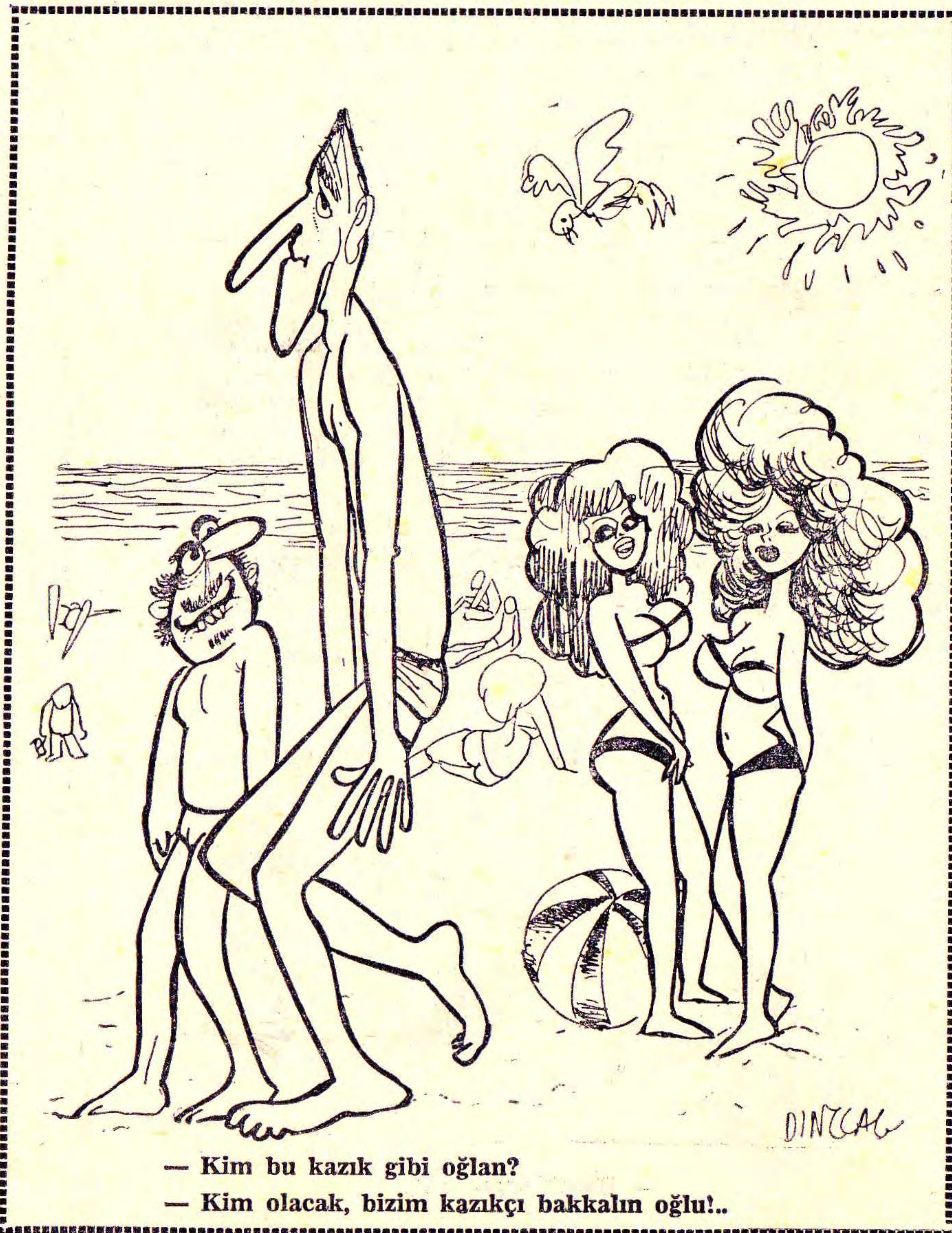
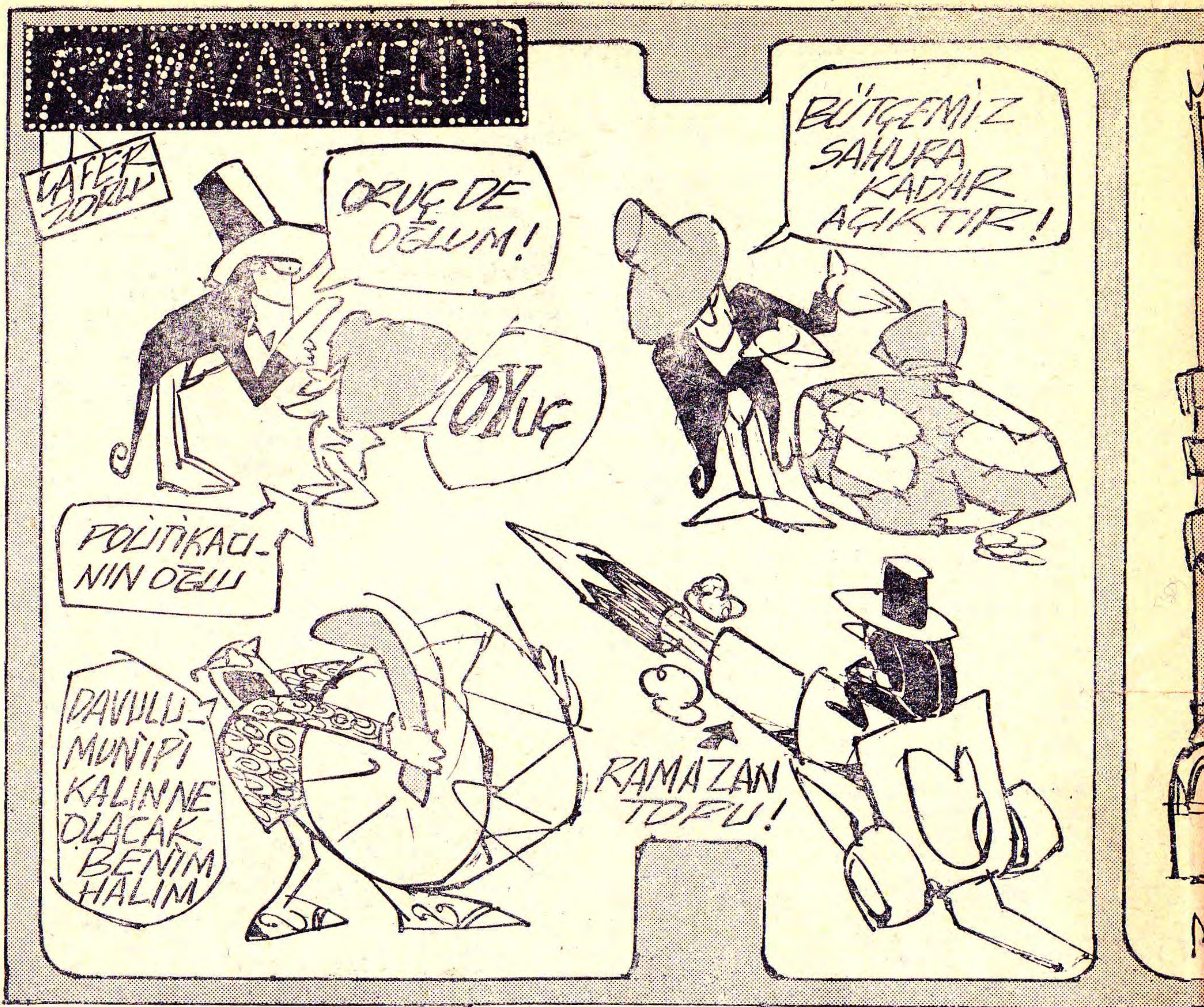
— Almanya'daki işçilerimiz dönmeye başladı. —

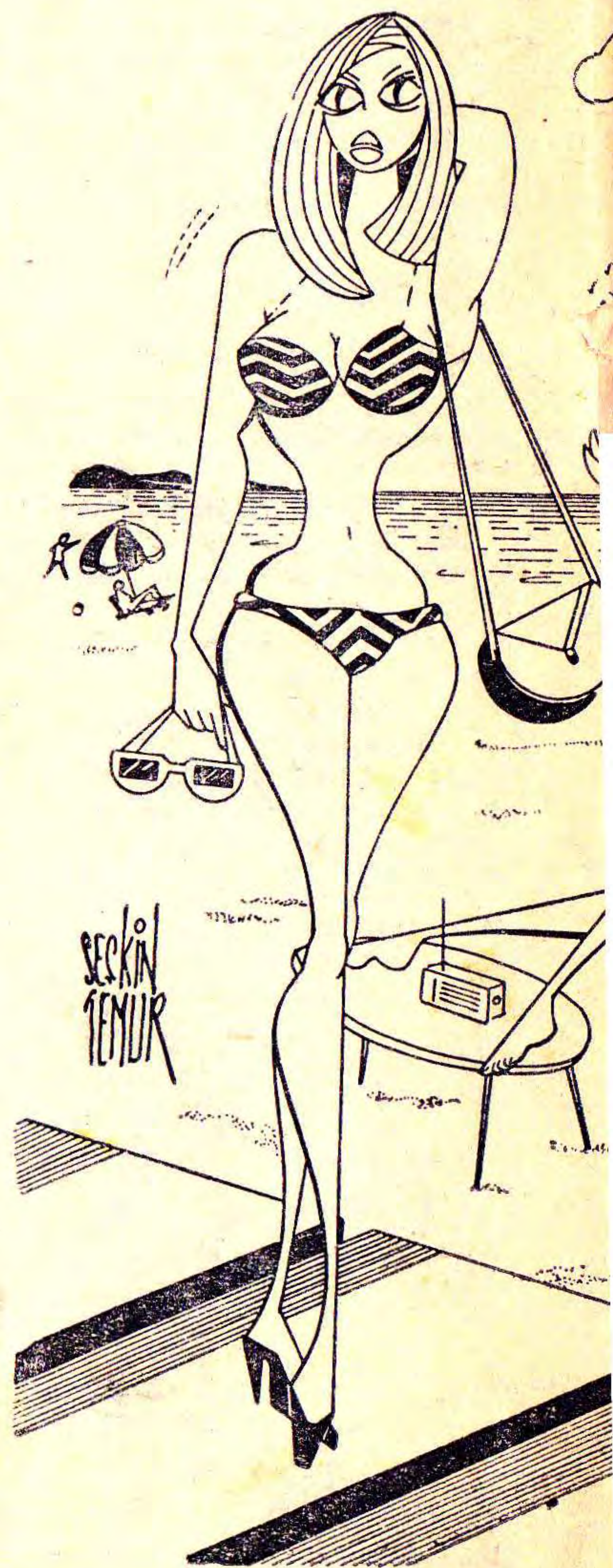
— Heil Türkiye! —

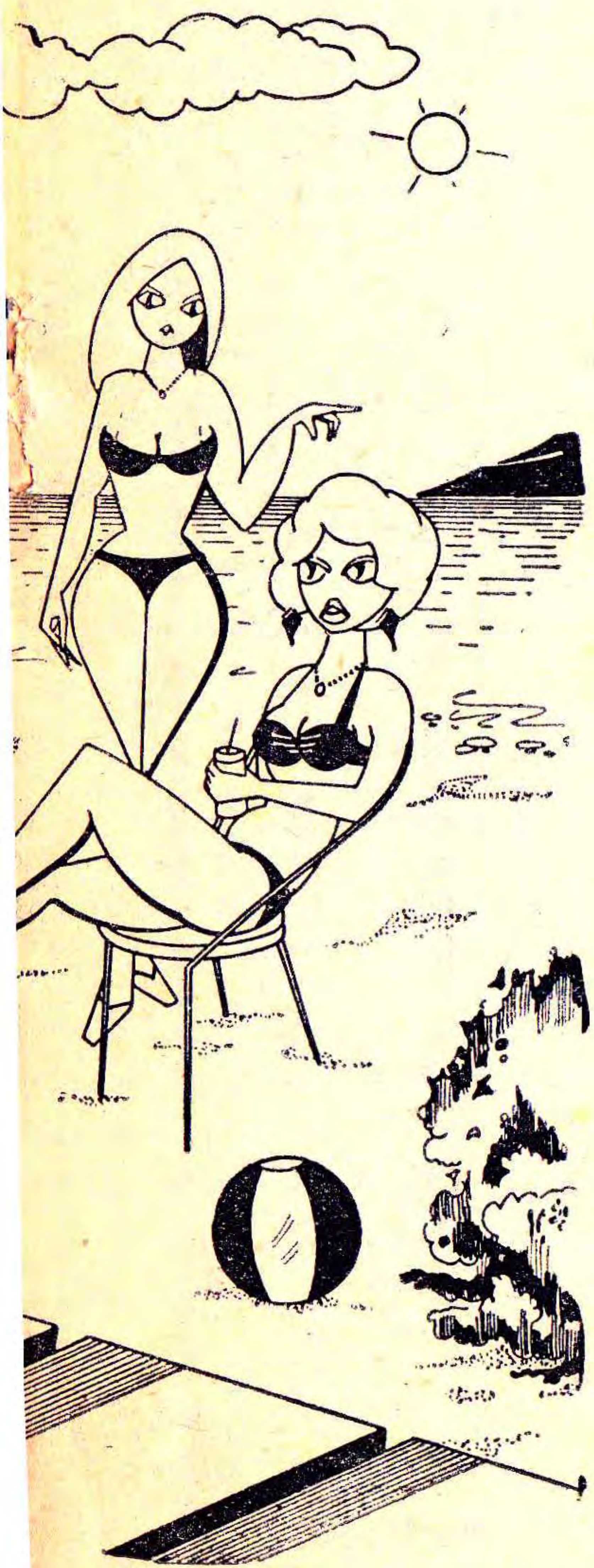
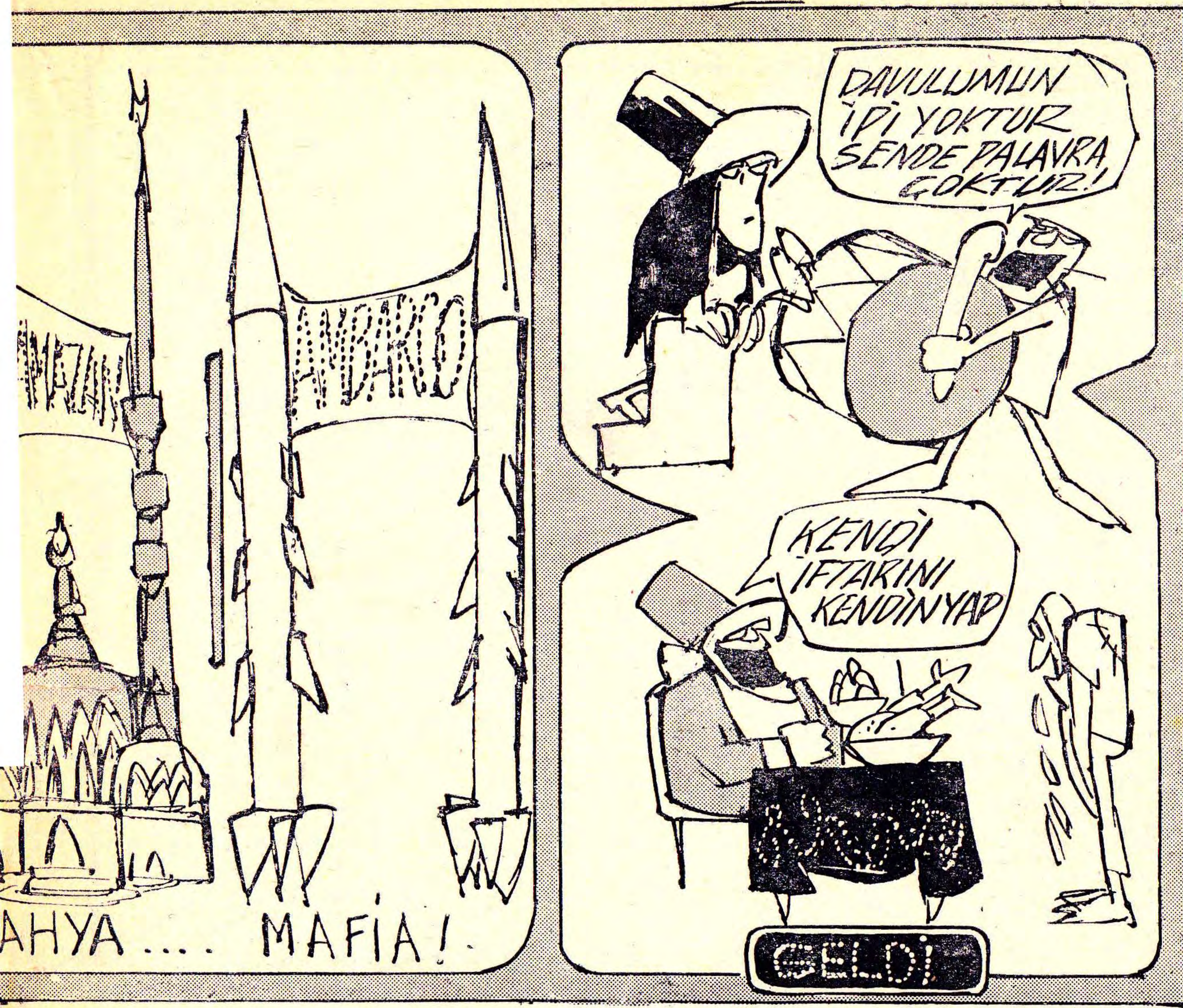
— Senin mimar, adaylığını koyar koymaz yüksekten atmaya başladı!..

— Kim bu kazık gibi oğlan?
— Kim olacak, bizim kazıkçı bakkalın oğlu!..

— Ah kardeş, şunun da
— Kocası futbolcu da o

mından geçilmiyor!..
n şekerim!..

— Top patladı mı acaba?..

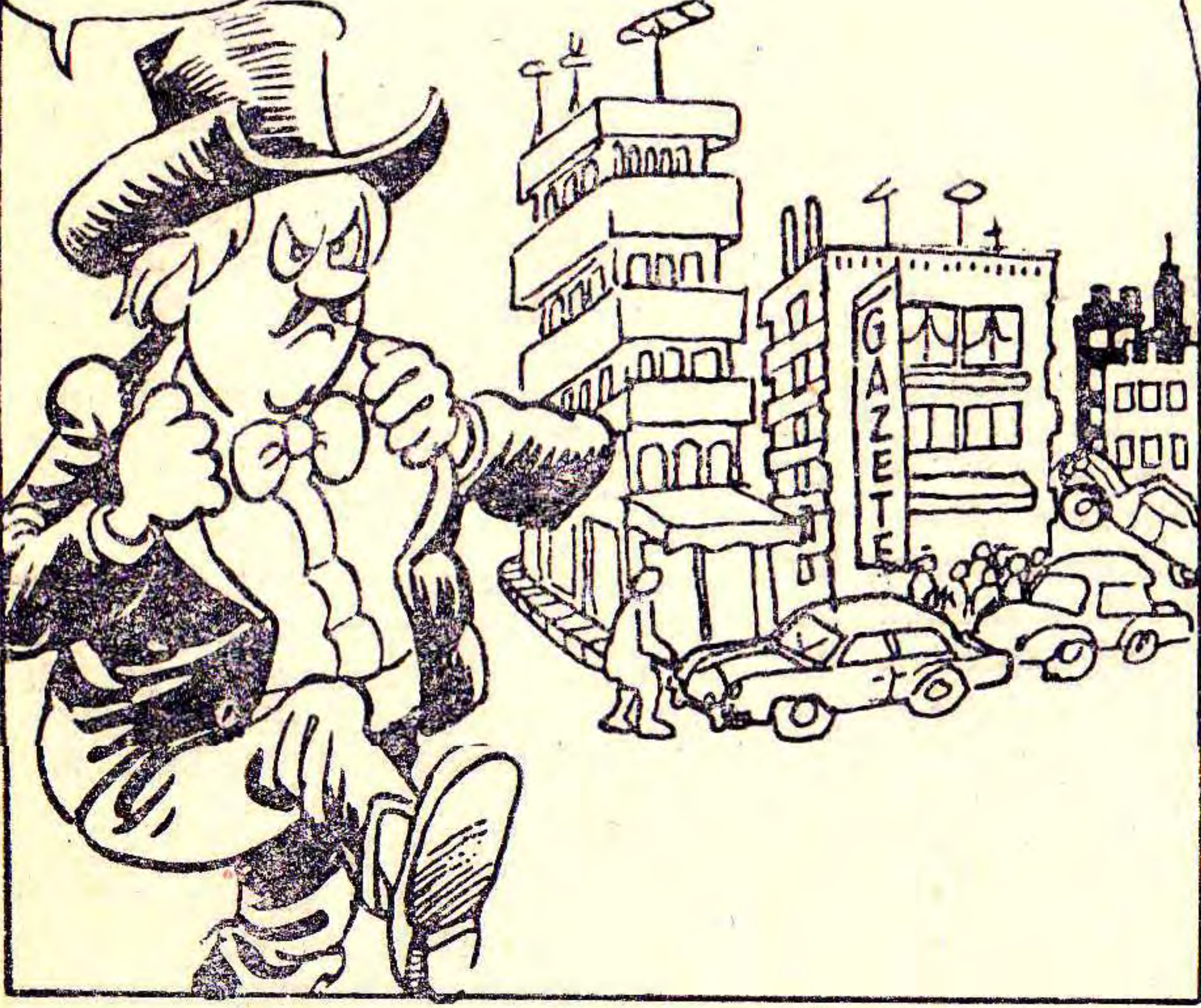
Akbaba'nın Resimli Romanı

HIZLI NAZLI

uyduran
ve çizen
aydın

NECABET BEYDEN ÇOK ESASLI POLİTİK
NUMARALAR ÖĞRENDİM. ŞİMDİ ONLA
RIN TATBİKATINA GEÇMELİYİM İLK
İŞ OLARAK GAZETEYE BİR İLAN VER-
MELİ...

Gazete

KADIN konfeksiyonuna ma-
kına el işi regloları alına-
caktır. Tel: 452110-454865
BÜKÜM ve ambalajda 16-17
yaşlarında yetiştirilmek üzere
re elemanlar aranıyor. Mur-
Lareks Sanayi Hattı
Cad. Yenihan 5 Eminonu

BAYAN ARANIYOR
YENİKÖY'de ev işlerine yar-
dım olacak bayan aran-
ıyor. Tel: 452110-454865

**POLİTİKA
İŞÇİSİ**
cecişli boylanda
adam aranıyor
Tel: 001534

CELİK eşya işlerinde çalış-
cak sac ustası ve yardımcı-
ları aranıyor. Tel: 452110-454865
TECRÜBELİ marangoz ka-
tisi alınacaktır. Tel: 452110-454865

NOKTA
BU bir artist yarışması de-
ğil. Fakat artistik kabiliyet

14-16 yaşlarında etkin ara-
nıyor. Matkapta çalışma
olanlar tercih edilir. Örnek
plastik Bez. Jar. Band. Ya-
nikkap. Sok. No: 12/2 Ka-
rakoy

**SATIŞ ELEMANI
ARANIYOR**
ELEKTRİKLI ev aletleri re-
sunger yatak satışında ele-
rübül seyahat edebilir ele-
man ücret dolgundur. Mur-
man 10. P. test 9-18 şah
C. tes. 10. P. test 9-18 şah
sen oz pazarlama sirketi.
Büyükdere Cad. Kat: 5 No: 101 Tel:
452110-454865

**ELEMAN
ARANIYOR**
CUMDI bir firmanın harici
muhaberecisi idare edebile-
cek çok iyi Fransızca ve orta
derecede İngilizce bilen ba-
dan eleman aranıyor. İste-
klerini telefonla randevu ala-
cak müracaatları rica olu-
yor. Tel: 452110-454865

Ertesi gün ilan çıkmış Hızlı Osmanım
verdiği adrese kalkınan ülkemi-
zin her bir yanından, iş arıyan ga-
ribanlar ordusu koşuya başlamıştı.

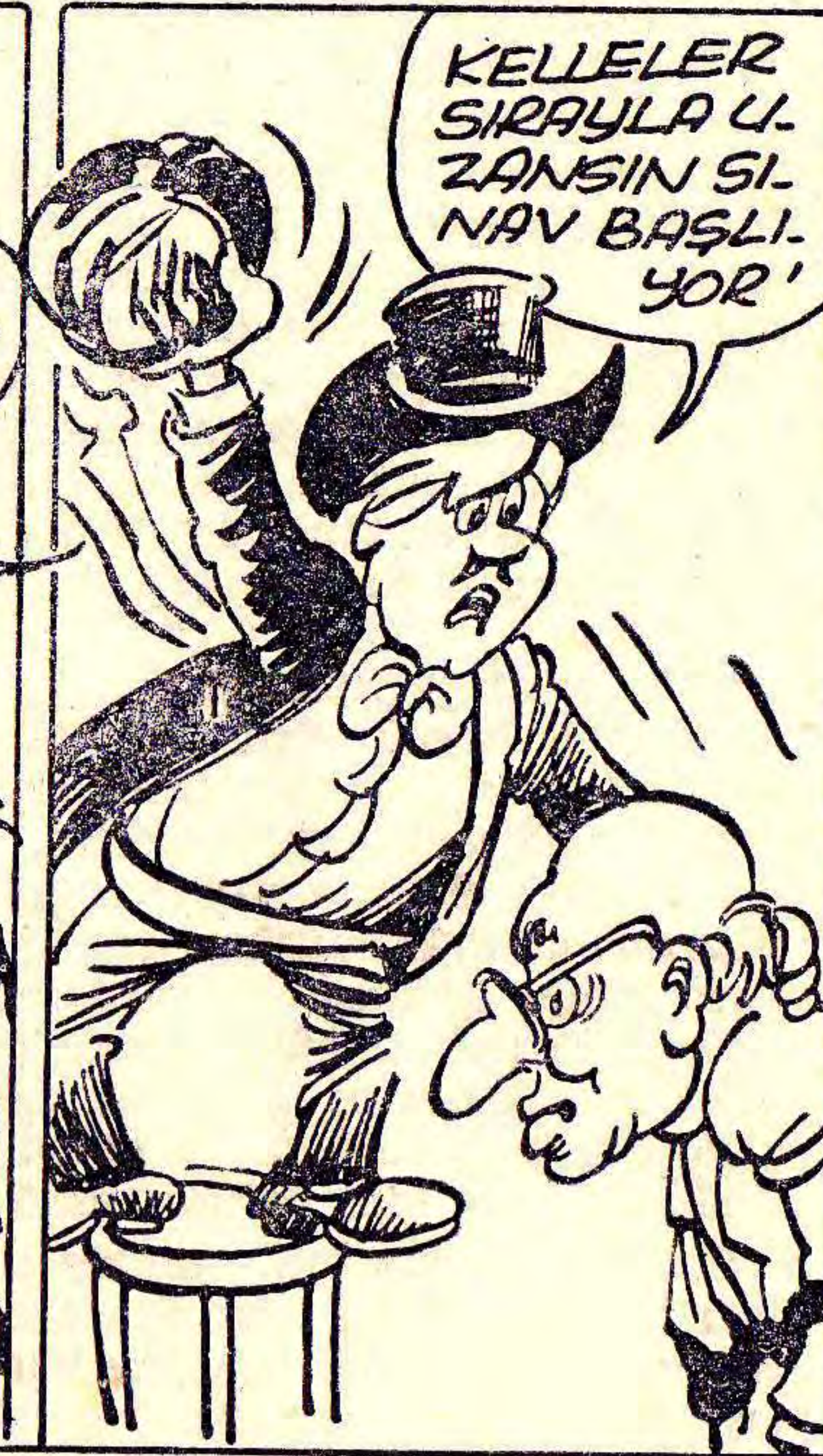

Vee Hızlı'nın odasında işe alınacaklar arasında
çetin bir imtihan başlamıştı...

O İŞE ALINA-
CAKTIR VE İKİ
AY MÜDDETLE AÇ
KARNİNİ DOYU-
LACAKTIR

ARKADAŞLAR, ŞİMDİ
ARANIZDA KAFKA SERT-
LİĞİ İMTİHANI YAPACAM
GÖRDÜĞÜNÜZ BU TAŞ-
LAR HANGİNİZİN KAFKA-
SINDA KIRILIRSA.

KELLELER
SIRAYLA U-
ZANSIN SI-
NAV BAŞLI-
YOR

BRavo!
TAŞKIRILDI
İŞTE YARI-
NIN ÖNEM-
Lİ BİR A-
DAMI!

Yarım
saat
sonra

SİZLER İMTİHA-
NI KAZANDINIZ'
JEOPOLİTİK BİR
KAFAYA SAHİP OLDUĞU-
NUZU

İSPATLADINIZ
BUNDAN SONRA
50 LİRA YEYMI-
YE İLE YANIM
DA ÇALIŞACAK
SİNİZ.

ŞİMDİ SİZLERE SE-
ÇİM PROBAGANDA-
LARIMDA NELER
YAPACAĞINIZI GÖS-
TERECEĞİM

BEN BİR YERE
KANDIRMAYA
GİTMEDEN İKİ SAAT
ÖNCE SİZ GİDECEK.
BENİ UZAKTAN GÖ-
RÜNCE HEMEN AYA-
ĞA KALKACAK. BE-
LİNİZİ 120 DERECE

KIRIP «HOŞ
GELDİNİZ
EFENDİMİZ»
DİYECEKSİNİZ.

Aydın
Aliusta
oğlu

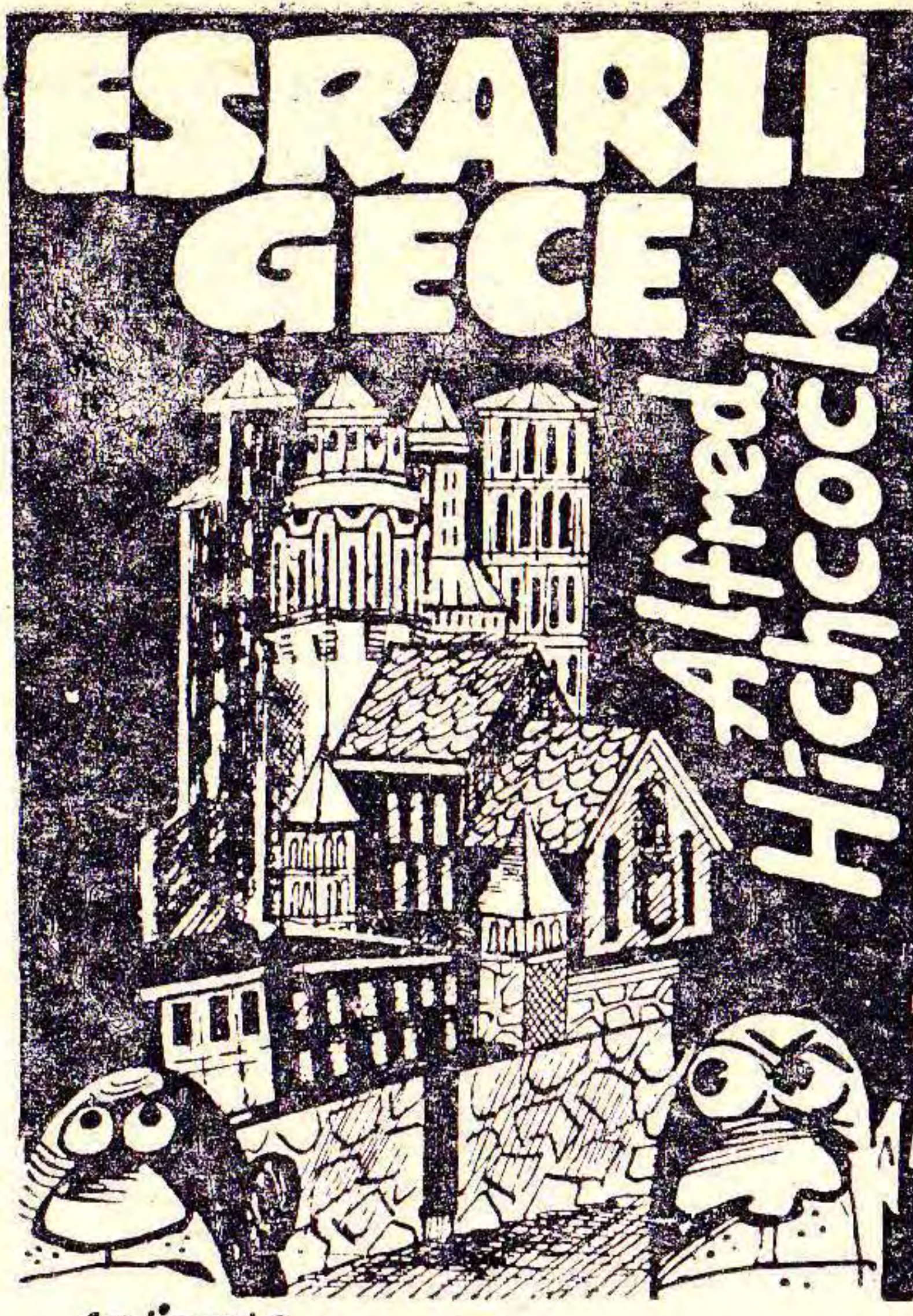
ÜSTÜ cam parçalarıyla donatılmış yüksek sur duvarlarının ardındaki, gece rüzgârının âhengiyle çatırdarak eğilmiş yüz yıllık ağaçların ötesindeki, meylli, ıslak çimlerle kaplı bahçenin tepesindeki Masters'in evi, bardaktan boşanırcasına yağan yağmura meydan okuyor gibiydi.

Kapkaralık, uğursuz, katillerin kol gezdiği, insanın içine ürpertiler veren bir geceydi. Üç katlı, onsekiz odalı evinde o gece yalnızdı Adrian Masters.

Yaşlı hizmetçisi Martha izinliydi. Karısı da New York'a kız kardeşini ziyarete gitmişti. Akşam yemeğini dışarda yedikten sonra evine dönen Masters doğru mutfaka girerek çaydanlığı ateşe koydu. Suyun kaynadığı an ötecek olan düdüğü ayar etti. Sonra da çalışma odasına girdi. Bürosunun önünde uyulamakta olan iri köpeği Major başını kaldırdı. Efendisini görünce yeniden başını yumuşak tüylü halı üzerine eğdi. Çalışma masası başına oturan Masters gülümsedi. Oniki yıldan beri yanında olan bu hayvanı seviyordu. O hem iyi bir arkadaş, hem de cesur bir bekçiydi. Major'dan başka kimseye güvenmezdi hayatta. Son derece sağlam bir şekilde yaptırıldığı evinde bütün güvenlik tedbirlerini almıştı. Kapılarına, pencerelerine uzak şehirlerden getirttiği çilingirlerle özel kilitler taktırmıştı. Ve en ufak bir zorlanmayla bu kilitler evin her tarafından duyulabilecek zil tertibatıyla harekete geçerdi. Geceleri evini dolaşır, sonra da yatak odasına geçerdi karısı ile.

Elli yaşını aşan Masters oldukça zengindi. Bırakacağı miras da küçümsenecek cinsten değildi. Yağmur camları döverken bütün gün onun hızını azaltmadığını düşünerek başını salladı. Canı sıkılıyordu. Altın bir kitap açacağını eline alarak oynamaya başladı. Evin bir tarafından bir çatırtı duyuldu... Kuşkusuz rüzgârı bu. Ve, fazla önem vermedi sese.

Birkaç saniye sonra, can sıkıntısı daha da artarak çalışmaya karar verdi. Elindeki kitap açacağını bürosunun üzerine bırakarak ayağa kalktı. Kütüphanenin yanındaki meşe panoya yaklaştı. Avucunu panoya bastırdıktan sonra bir santim kadar sağa doğru kaydırıldı. Orada bulunan gizli bir düğmeye bastı. Pano bir kapı genişliğinde yeniden sağa doğru kayarak durdu. Çelik bir kasa kapısı meydana çıkmıştı. Bir gardrop büyüklüğündeki çelik kasanın ağır kapısını kadrındaki formülle göre çevirdikten sonra açarak içeri girdi. İçerisi, eni 2.30, yüksekliği 1.80 ve raflarla çevrili ufak bir odaydı. Adeta. Raflar kitaplar ve dosyalarla doluydu. Rafların altındaki bir çekmeyi açtı, kâğıtları karıştırmaya başladı. İstediklerini alarak yere koyuyor, diğerlerini düzenliyordu. İşini henüz bitirmişti ki mutfakta ateşe koyduğu çay ibriğinin keskin düdüğünü işiterek suyun kaynadığını anladı. Birden garip bir korkuyla sarsıldı. Çay ibriğinin düdüğü sesini

ÇEVİREN:
Süheylâ AYKUT

izleyen hafif, başka bir gürültü de gelmişti kulağına. Açık kasa kapısının arkasından, bürosunun önünden ayrılan bir karaltıyı farkettili. Kuşkusuz kalmamıştı: Biri, nasıl yapmışsa yapmış, evine girmiş ve onun kasa-yı girmesinden yararlanmıştı. Ne yapması gerektiğini birden kestiremedi. Ama yaklaşan ayak sesleri, ardından ağır çelik kapı üzerine kapanıverdi. Kapanmasıyla, otomatik kilit kendi kendine çevrilererek kapıyı kilitledi. Boğuk bir sessizlik, kesif bir karanlık içinde yapayalnızdı Masters.

Yaşantısı boyu, hiçbir zaman paniğe kapılmamıştı ama böyle bir duruma da düşmemişti hiç. Durumu ümitsizdi. Ertesi sabahtan önce evine kimse gelmeyecekti. Bu dar ve havasız yerde nefes alamıyacak, ölecekti! Her şeye açık olarak bakan bir adam olduğundan bir anda ölümüne mahkûm olduğunu anlamıştı. Bunun aksi, birinin ona kötü bir şaka yapmış olmasıydı ki, Masters'e kimse ömrü boyu şaka yapmamıştı.

İLK şoku geçirdikten sonra, kaderine boyun eğdi. İki ilâ üç saat arası yaşayabilirdi belki. Sonra oksijensizlikten ölecekti. Bu çelik odaya elektrik yaptırmadığına pişman oldu. Bürosunun ışığı yetiyordu kapı açıkken. El yordamıyla raflara tutunarak olduğu yere çöktü. Daha şimdiden güçlkle nefes alıyordu. Tek düşüncenin etkisi altındaydı: Onu kim öldürüyordu?...

Ölüm korkusundan uzaklaşmak için bu düşünceye dört elle sarılarak oyalanmaya çalıştı. Ölümünü isteyenler vardı çevresinde. Böylesine zengin oluncaya kadar çeşitli işlerde çalışmış, sert huylu olduğundan, dosttan çok düşman edinmişti. Acımasız olmayı, daha doğrusu kendini öyle göstermeyi, çok genç yaşlarda öğrenmişti. Masters'e şimdi en güç gelen şey, şüpheli gördüğü kimse-leri ne şekilde sıralayacağı idi. Liste

öylesine kalabalıktı ki... Bu kadar çok düşmanı arasında suçluyu nasıl bulacaktı? Sonra gülümsedi. Gülümseyebildiğine kendisi de hayret ediyordu. Onemli bir nokta vardı: Üzerine çelik kapıyı iten her kim idiyse, bürosunda uyuklayan köpeği Major'un önünden geçmek zorunda idi. Köpek havlamadığına göre, katil, ya evde yaşayanlardan, yada eve sık sık gelen dostlarından biriydi. Suçlular listesini kısaltıverdi. İlk karısı Lynette'i ele aldı... Evet, onun önemli bir çıkarı vardı ölümünde. Hen parasına konacak, hem de özgürlüğüne kavuşacaktı. Kendisinden yirmi yaş gençti, çok güzeldi. Sık sık da kaçamaklar yaptığının çoktan farkındaydı. Ama iki gün önce kız kardeşini görmeye gitmişti New York'a Lynette, şimdi evden bin kilometre uzaktaydı.

Gelelim erkek kardeşi Neville'e... Değerli bir sanatçı olmasına rağmen, hiçbir zaman zengin olamamış, yeterince para kazanmayı başaramamıştı. Ve kendilerini büyüten teyzelerinin mirası olan küçük geliriyle geçiniyordu. Gerçi iki kardeş iyi geçinirlerdi ama insanın kalbinden neler geçtiği bilinemezdi ki! Daha sabahleyin ona telefon ederek öğle yemeğini birlikte yemelerini teklif etmişti. Neville ise peltek bir dille —akşamdan kalma olduğu beliydi— kirlarda yeni keşfettiği bir ayçiçeği tarlasının yağlı boya resmi-ni yapmak istediğini söyleyerek teklifini kabul etmemişti.

Üçüncü şüpheli şahıs: Rothman'dı. Ortağı. Ölecek olursa, kurmuş oldukları tekstil şirketinin başına o geçecekti. Ama o'da şu an yüzlerce kilometre uzaktaydı.

Bu üç kişiden başkaları üzerinle durması gereksizdi. Çünkü köpeği sadece onlara havlamazdı. Diğer dostlarını hiç değilse bir hırıltıya karşılardı... Sonra birden, eski karısı Natalie geldi aklına. Ama o da yeniden evlenmiş olduğundan, ölümünden kazanacağı bir şey yoktu. Oysa her cinayet bir çıkar uğruna işlenirdi.

SU halde, bu üç kişiden hangisi katildi?... Masters havanın gittikçe ağırlaştığını hissediyordu. Düşüncelerini birbirine bağlamakta güçlük çekiyordu. Karısı Lynette o sabah telefon etmişti New York'tan, Burada olamazdı. Şu halde, Neville ile Rothman arasında karar vermesi lâzımdı. Neville bir sanatçıydı. Bol para içinde olup, rahat rahat çalışmak isterdi. Rothman kendisi gibi aktif bir iş adamıydı. Ölümüyle her ne kadar yarar sağlayacak olsa da, yine de günün birinde tutuklanacağını düşünecek kadar akıllı selim sahibiydi. Bu tehlikeyi hiç bir zaman göze almazdı. Oysa, hayâl âleminde yaşayan Neville?...

Sonra, Rothman'ın bir iş için saat dokuzda telefonla kendisini arayacağını hatırladı. Fosforlu bilek saati-ne baktı: 8,52... Eğer kendisini bu raya Rothman kapattı ise, 9'da telefon etmesi için hiçbir neden yoktu. Şimdi bütün sorun, bu sınıksız ka-

palı, içine hava girmeyen yerde telefonun sesini işitip işitmeyeceğiydi.

El yordamıyla, karanlıklar içinde ağır kapının pervazına kulağını dayadı ve beklemeye başladı. Saat dokuzda telefon çıkmazsa, katil Rothman'dı. Ya çalarsa?...

Ama tam dokuzda, kapı yervazından aksedebildiği boğuklukta, uzun uzun çaldı telefon.

Masters öylesine güç nefes alıyordu ki... Ölmek üzere olduğunu biliyordu ama bunu düşünmemeye zor-luyordu kendini. Bir an bağırma-yı, kapıyı yumruklamayı düşündü. Ama sesini kime duyurabilirdi? Her yerden o kadar uzaktaydı ki, hem yağmur da hâlâ bardaktan boşanırcasına yağıyordu... Onun çelik kasadan çıkacak cılız sesini yağmurun gürültüsü boğar giderdi.

Birden bir şimşek çaktı beyninde: Katili biliyordu! Sabahtan beri yağıyordu yağmur. Ve sabah dokuzda telefonda, Neville yeni keşfettiği ayçiçeği tarlasının yağlıboya resmini yapacağını söylemişti. Hiç yağmur altında yağlıboya resim yapılır mıydı? Hay şeytan!... Nasıl düşünememişti bunu? Masters hiç değilse problemini çözmüş olduğuna memnundu. Katili adalete teslim edecek-ti.

Cebinden kâğıt ve dolmakalemni çıkardı. Çakmağının zayıf ışığında son derece okunaklı bir şekilde şu satırları yazdı: «Katil Neville'dir. Onu, kapıyı iterken gördüm. Adrian Masters.»

«Onu kapıyı iterken» görmemişti ama bütün olayı kâğıda yazamıyacak kadar güçsüzdü. Ölüyordu. Hem mesele katilin bilinmesi değil miydi? Çakmak söndüğünde, Masters ölmüştü.

ERTESİ sabah polis şefi, hizmetçi Martha'yı sorguya çekiyordu:

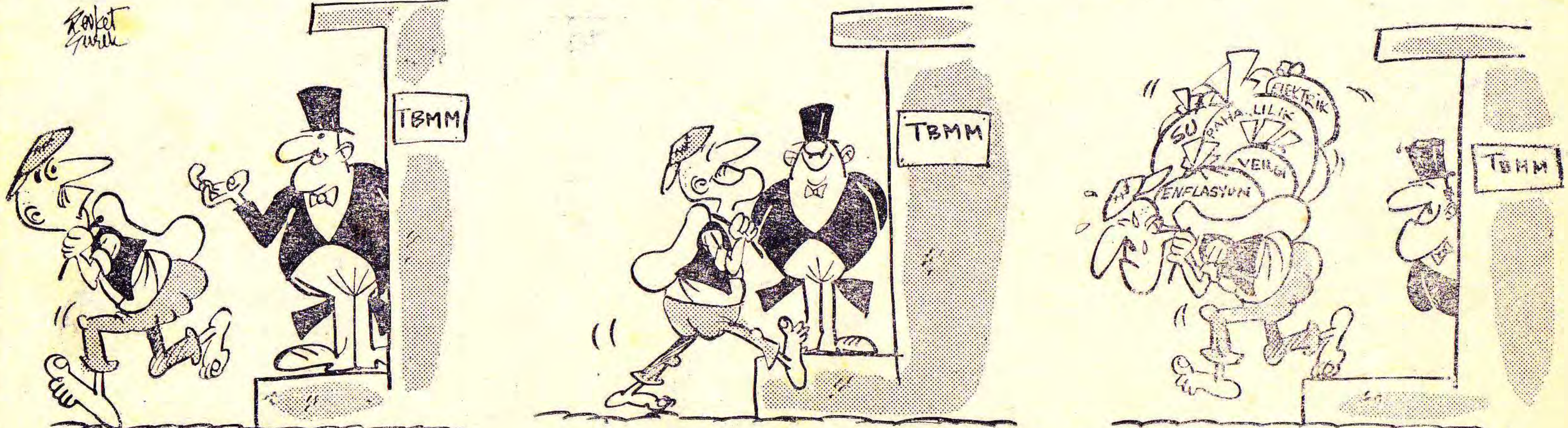
— Demek, çelik kasayı örten tahta panoyu açık görünce bir şeylerden şüphelenerek bize haber verdiniz öyle mi?

— Evet mösyö. Zira her sabah kahvaltıyı hazırlamak için eve geldim M. Masters'i daima çalışma masası başında çalışır bulurdum. Onun kadar dakik ve çalışkan birini görmedim...

Evin içi polisler ve gazetecilerle doluydu. Hizmetçi Martha sessizce ağlıyordu. Az sonra ambulâns gelecek üzeri örtülü cesedi adli tıbbaya gönderdiler. İri köpek Major bahçeye fırladı, dolaşmaya başladı. Ama her zamanki gibi keyifli değildi bu sabah. Zira arka sağ ayağı hâlâ ağrıyor ve üzerine basamıyordu. Akşam, mutfaktaki düdüklü çay ibriği ölüncü, çayın kaynadığını efendisine haber vermek için çelik kapıya doğru öyle bir hızla koşmuştu ki, arka ayağını kapıya çarpmış ve kapı kapanmıştı. Bu arada, büroda ise, polis, Martha'ya yeniden sordu:

— Neville kimdir?

Alfred Hitchcock'tan çeviren:
Süheylâ AYKUT

OKUL SIRALARINDA YANKILAR

HAŞLAMA NASIL OLURMUŞ?

Otelcilik Okulunda uygulama dersinde öğrenciler yemek yapmayı öğrenirlerken, öğretmen «Haşlama nasıl olur?» diye bir soru sormuş, bunun üzerine bir öğrenci:

— Öğrencinin ders çalışmadığı bir günde öğretmeninin sözlüye çekmesi esnasında olur, demiş.

Yusuf DEMİRLİ
Gemlik Lisesi 6 ED. - A sınıfı
GEMLİK

BİZ DE SİZE SATARIZ

İngilizce hocamız, ikinci dersin sorularını ödev olarak vermişti. Ödevleri kontrol ettiği zaman yardımcı kitaplardan aldığımızı anladı. Gülererek:

— Siz öyle başka yerlerden alıp bana satın, Kayserililerin eşiği boyayıp sattığı gibi; ben de soruları boyayıp boyayıp size satırım dedi.

Bir gırgırcı arkadaş cevabı yaptırdı:

— Hocam biz de cevaplarını boyar boyar size satarız.

Yunus SÖNMEZ
Sivas Ticaret Lisesinde

İFŞA

Sevmek güzel şey
Sevilmek daha güzel.
Öyleyse;
Sevişelim,
İçelim
Eğlenelim,
Günümüzü gün edelim.
Nâra atalım,
Yerde yatalım...
Neee!?! Evlenmek mi?
Hummm...
Bak işte, değişti durum.
Ayıptır söylemesi,
Ben;
Küçük memurum...

KENAN DUMAN
Ziraat Teknisyeni
Geyve/SAKARYA

PATLAR

Yolda giden iki arkadaş, karşı yoldan gelen güzel kıızı görünce yavaşça arkadaşının kulağına eğilerek:

— Bomba gibi kız, dedi.

Arkadaşı ise:

— Pek yanına yaklaşma, yoksa patlar! diye karşılık verdi.

Aziz ÖZKULAK
Kemalöz Mah. Doğru Sok. No:7
UŞAK

— Yoo, boyun eğmem. Ben şimdiye kadar kimseye boyun eğmedim!..

(Hüseyin YAZGAÇ — Bağdat
Cad. 57/8 — BOSTANCI)

DÂVACIYA BAK...

Söyle bir güzel
Geçmesin önümden
Ilık sular akar
Yüreğimden - gönlümden...

Bir hoş oluveririm
Birkaç yaprak gider -
ömrümden

Dâvacıyım - yargıç bey
Yemin billâh - şu iki
gözümünden...
M. EROL POLAT

EL DEĞİŞTİR...

İzine geldiğim memleketimden, izinim bittiği için çalıştığım yere dönmem gerekiyordu. Eşyalarımın bulunduğu bavulu alarak, beni uğurlamaya gelen arkadaşımla beraber istasyona doğru yürümeye başladık. Bir hayli yürümüşük ki, arkadaşım:

— Kemal, dedi. Bavul ağırsa...
Hemen aklıma arkadaşımın kolunun yorulduğunu hissederek, bavulu almak istemesi geldi, ama:

— El değiştir, demez mi?!
Tabii ben de gülererek bavulu sağ elimden sol elime aldım.

Kemal KÜÇÜKTEKİN
Ziraat Teknisyeni
ŞEBİNKARAHİSAR

ANLAŞMA

Genç karı koca para yüzünden münakaşa ediyorlardı. Sonunda kadın öfkeyle çıktı:

— Ne var yâni?... Ben senin parayı nasıl kazandığını soruyor muyum da sen benim parayı nasıl harcadığımı soruyorsun?!

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sok. No. 20
Manavgat/ANTALYA

İNTİBAKLARIM DÜZELİNCE

Artık neşeli olacağım
Dinç olarak kalacağım
Büyük paraya konacağım
İntibaklarım düzelince

Gam, keder artık bitecek
Güzel günler geri gelecek
Dostlar beni sevecek
İntibaklarım düzelince

İnan sıkıntı gelmeyecek
Bu bütçe açık vermeyecek
Cüzdana paralar sığmayacak
İntibaklarım düzelince

Kasap, bakkal selâm verecek
Hep dertlerimiz sona erecek
Refah dolu günler gelecek
İntibaklarım düzelince

Tam forsumu bulacağım
Yüz liralık kırıvat takacağım
İki takım elbise alacağım
İntibaklarım düzelince

İskarpinimi yenileyeceğim
Bol paça ispanyol giyeceğim
Hep lokantadan yiyeceğim
İntibaklarım düzelince

Eski eşyaları satacağım
Yerine yenilerini alacağım
Yediyüz liralık evde kalacağım
İntibaklarım düzelince

Çocuklar artık gülecekler
Ay başı gelsin demiyecekler
Bol miktarda harçlık
alacaklar
İntibaklarım düzelince

Kalan borcumu bileceğim
Her gün sinemaya gideceğim
Kahkahalarla güleceğim
İntibaklarım düzelince

Maaşı mutemetten alacağım
Sonra bir, bir sayacağım
Çamaşır makinasıyla buzdolabı alacağım
İntibaklarım düzelince

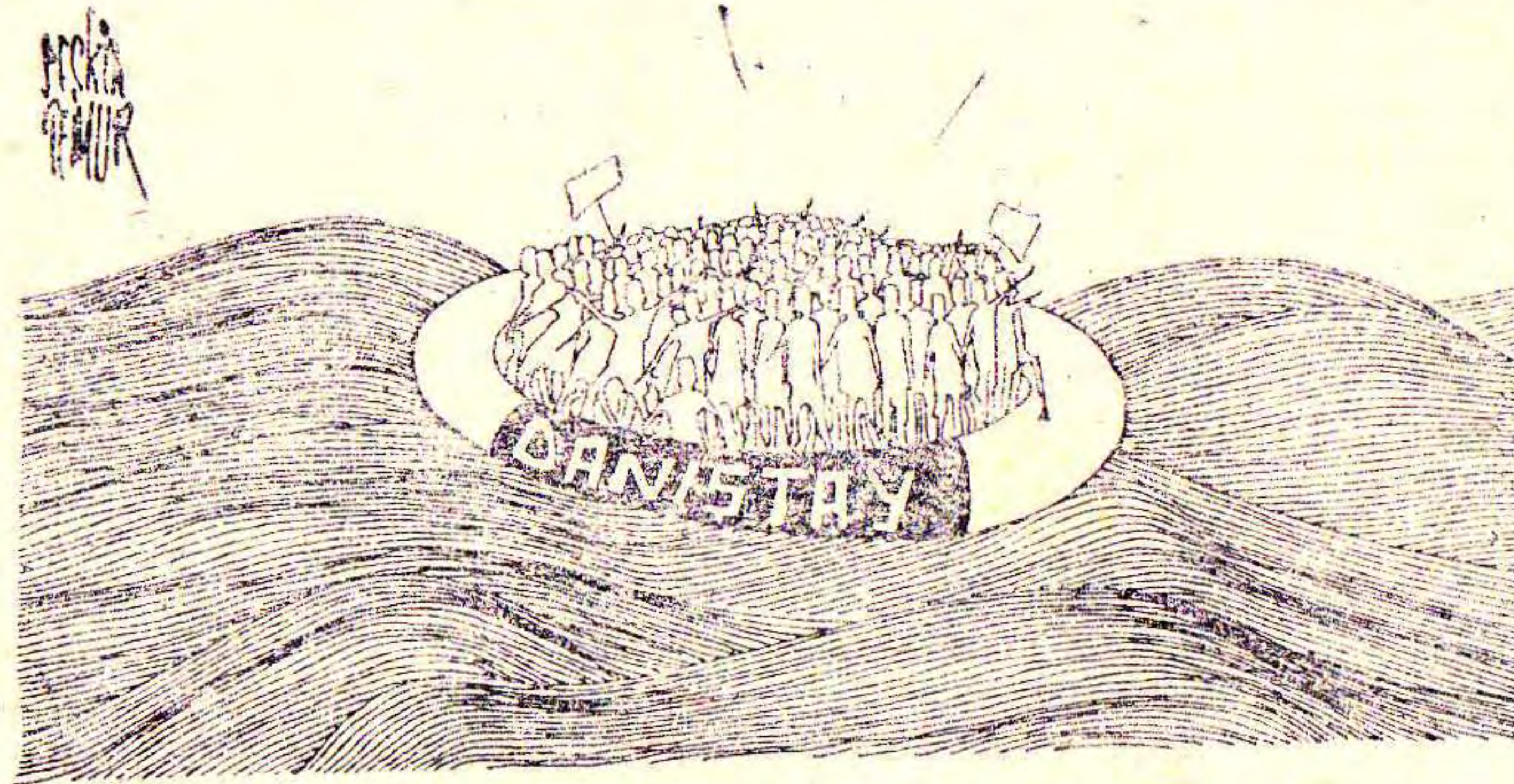
Kalın paramı sayacağım
Küçük bir arsa alacağım
Artanını bankaya koyacağım
İntibaklarım düzelince.

ŞABAN KORKMAZ
Nurcu Mah. 2. Musalla Sok.
No: 8 — **AFYON**

İNCE HAKEM

Hırçın bir sesle
Hayalarım tekme atıyor
Hakem bey dedi - santrafor...

Hakem - gayet sakın
Tekme atana - sarı kart
Yiyene ise tuvaleti gösterdi.
M. EROL POLAT

O.D.T.Ü. öğrencileri, sınavların iptali için Danıştay'a başvurudular!

(Seçkin TEMUR — Ankara)

BİR ÜNVAN!

Dört yaşındaki yeğenim, babama gelen bir zarfın üzerini okumamı istedi benden. Okudum. Şöyle yazıyordu:

«Emekli maliyeci Ö. A. Erten»
Okuduktan sonra, yeğenim gülmeye başladı. Hem gülmeye devam ediyor, hem de «dedem emekliymiş» deyip kahkahayı basıyordu.

Gülme nedenini merak etmemize rağmen, anlayamadık önce.

Neden sonra yeğenim, «Dede demek senin emeklerin var, sen emeklisin ha!» deyince, her şeyi anladık.

Meğer emekliliğin bir ünvan olduğunu bilmeyen ve kendisi de göğüse «emek» diyen yeğenime «emekli maliyeci» sözcüğü, bu denli çok komik gelmişti.

Şükran ERTEN
Emekli maliyeci Ö. A. Erten
eliyle. **GÜLNAR**

EVLENİRKEN

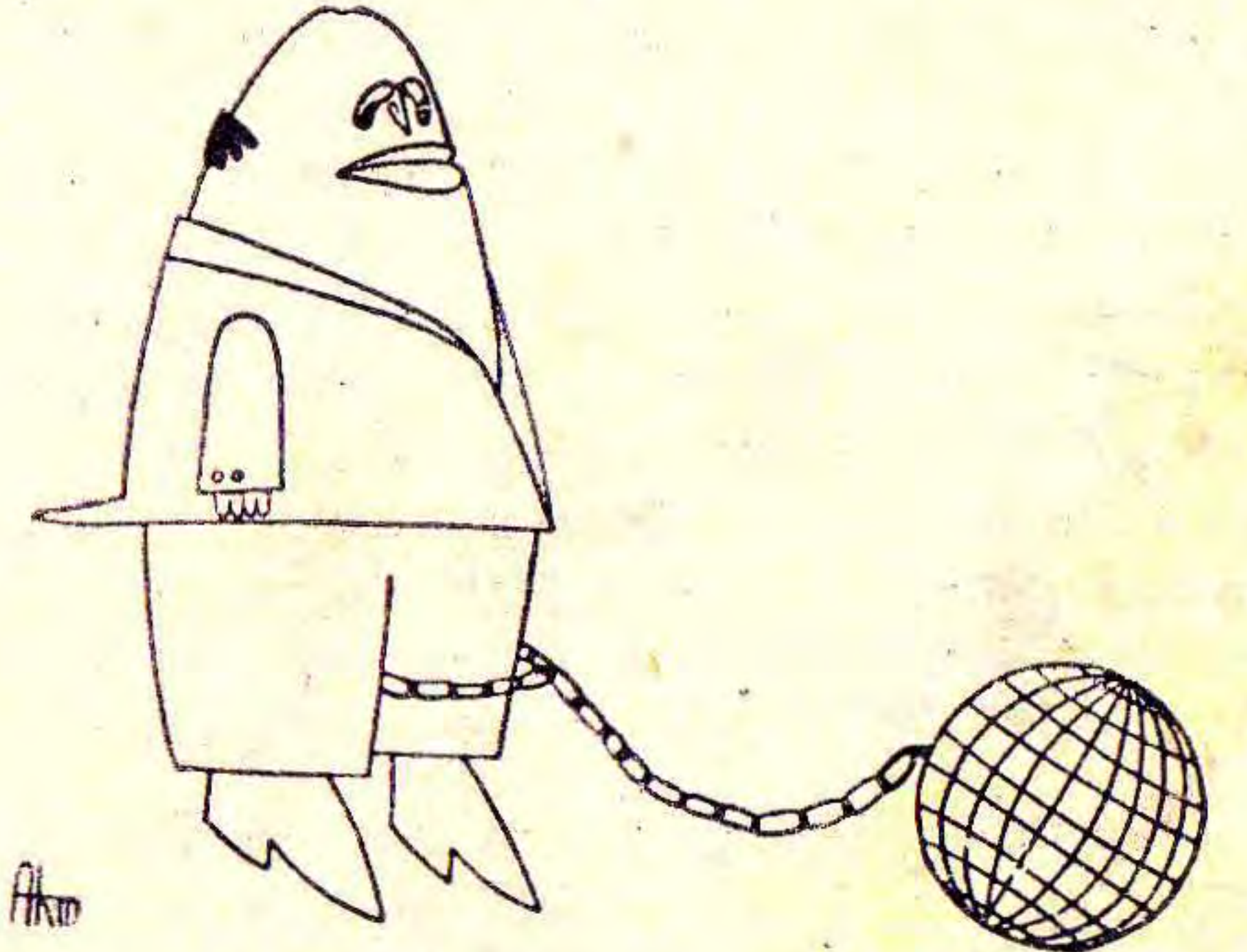
Küçüklükten beri beraber büyümüşük. Çok şakacıydı. İki kardeşten daha ileri iki arkadaş-tık. Arkadaşın babası safça bir ihtiyardı. Sorulanları, doğru dürüst anlamadan cevap sallardı. Bir gün hep beraber konuşuyorduk. Konu arkadaşımın ailesiyle ilgiliydi. Arkadaşımın babası, arkadaşımın yaş farkına gelmişti. Arkadaşım hızlı bir şekilde, özbe öz babasına sordu:

— Baba, sen evlenirken ben kaç yaşındaydım?
— Bilmiyorum oğlum, her halde iki üç yaşında vardın.

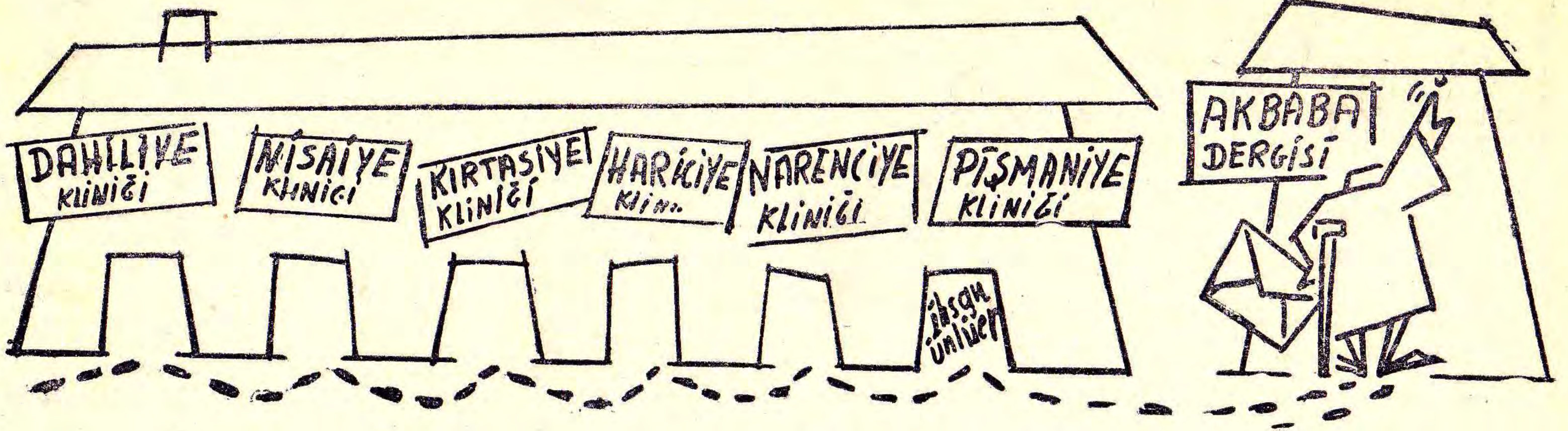
Celâl AKKUŞ
Mamiki Mah. — **TUNCELİ**

(Hakan ÇELİK)

Yazısız
(Akin ÖNDER — Ankara)

HANI cinsel ve cinayetsel olayları en şerbetli şekilde yansıtan dergiler var ya biliyorsunuz... Bunların renkli magazin sayfalarında beyaz perde şöhretlerinin fotoğrafları çıkar boy boy, hayranlarından aldıkları mektuplar arasında... Poz poz, kıvrıt kıvrıt çekilmiş fotoğrafları... Hangi okur o meşhurların yerinde olmak istemez ki? Amma hepimizin bu türünden hiç değilse birkaç tane mektubumuz olacaktır gençlik ve aşk yıllarımızdan kalma... «Birkaç mektup, birkaç resim» insan gururunun en değerli dayanağı oluyor.

MEKTUBUNDA DİYORSUN Kİ GEL GAYRI...

Mektup vardır: «Hayatım! Bir tanem! Su gibi aziz ve leziz sevgilim!» diye başlar... Mektup vardır: «Medarı maişet, sahibül himmet, sahibül koltuk, ya velinimet» diye başlar... Mektup vardır: «Made in Jonson'dan İsmet Paşa'ya gönderilip de cevabı (BARİŞ HAREKATI) mızla iadeli taahhütlü gerisin geri iade edilen»... Mektup var, öpüp koklanır, mektup var, ömür boyunca saklanır.. mektup var, sepete atılır. Mektupla ağlarız, mektupla güleriz. Rahmetli Orhan Veli'nin dediği gibi: «Mektup alır efkârlarınız.» Mektuplar vardır ÖBÜR DÜNYADAN atılmıştır: «Aşkın yüzünden intihar ediyor, adresimi değiştiriyorum ey bivefa Nejdet! Ebediyyen hakkını helâl et!» Vasiyetnameler de böylesinden, öteki dünyadan PAR-EZRAİL gelen iadesiz taahhütlü mektuplar değil mi?

Kapı çalınır alacaklı sanırsınız... Bir bakarsınız ki postacı size bir zarf tutuşturur, içinden neler çıkmaz ki mektupların? Bir umut kapısıdır mektuplar... Her zarfın içinde bir FREUD yatar. Bir selâmlık haber çıkar, aşk çıkar, «İbîbikler öter ötmez ordayım» diye asker mektuplarının içinden mutlu haberler çıkar.

Bayram seyrân tebrikleri, düğün dernek haberleri, sevinçler çıkar içinden zarfların pul pul... Ama ne zaman postacı benim kapımı çalmış olsa bana ya ev sahibim tarafından gönderilen İHBARNAME, ya alacaklıların gönderdiği İHTARNAME, ya boşanma dâvası, yada «Dünyayı fuzûli işgal.. suçu ile DÂVETNAME.. ya telgraf, su, elektrik idaresinden ödenmemiş borçlar için gönderilen CEZALİ NAMELER çıkar postacının çantasından...

POSTACI KAPIYI İKİ DEFA ÇALAR

GEÇENLERDE bu kez kapıcı Himmet çaldı kapımı. Baktım elinde bir zarf... Üzerinde «Hanede teslim» yazılı, pulsuz... Alt kattaki daire komşumuzdan gönderiliyordu. Zarfı açtım: Acaba beni tehdit mi ediyorlar diye meraklandım, zira beş dakika önce operacılık mesleğimin ŞAN çalışmasını yapmıştım yukarıda... Mektubu korku ile açtım. Şöyle diyordu yazıda alt komşum: «Beyfendi üst katında bağırarak piyano eşliğinde attığınız arylar yüzünden kaynanamın tansiyonu 138'e fırladı... Lütfen biraz daha haykırmaya ve arşa söylemeye devam etmenizi rica ediyorum...»

Bundan bir sene önce başıma gelen olaysa (yine bu şan yapmak yüzünden) pek heyecanlı olduğu kadar da mutlu ediciydi...

Kıbrıs Barış Harekâtı sırasında.. Televizyondaki meslekdaşım Ayhan Baran'ın bas sesle söylediği türkiye tenor tonundan eşlik ediyordum, tim semtimizin kulaklarını patlatırcasına:

Yine de şahlanıyor aman subaşımın
yandım da kıratı
Görünüyor bize aman yine sefer yolları...

Türküm bitmişti ki kapımın zili hemen çaldı... Tamam, dedim, yine bir şikâyetname... Kapıyı açmaya koşarken şansıma küfrediyordum,

MEKTUPLA TEŞHİS..
MEKTUPLA DERDE DEVA..
VİZİTESİ BEDAVA!

postacıdan yana hiç nasibi olmayan bu kişi ne düşünebilirdi ki? Birden içlenerek şöyle söyledim kendimce postacıya:

Bize de sır yoksa içinde bu çantanın,
Boş yere ümitlendirme bizi,
Bilirsin epey var..
Epey var bulmadık beklemekten
Nasibimizi..

Bir defa çalınsa kapımız
Bir selâmlık haber yeterdi bize
Amma tath, amma acı,
Ne vefasızın postacı..
Epey var yolun düşmedi semtimize..

Bir değil bin değil beklediğim
Razıydım olsa da yalan.
Çözülmedi kırk yıllık kıldi hasretin
Hâlâ dem vuran yok âşinalardan..

Duyularımı böyle sıralarken kafamın içinde, açtım kapıyı. Baktım ki kapıyı çalan postacı değil, bir polis memuru... Elime gülererek bir kâğıt tutuşturdu. Heyecanla açtım, acaba içeri mi alacaklar diye, halbuki bu haberin içinden söyle. diğim türkü çıkmış ve bana sefer yolları gözük-müştü... Bu, hekimlik görevi ile sefere çağırma emriydi...

İSTANBUL'DAN AYVA DA GELİR NAR GELİR
DÖNDÜM BAKTIM, BİR EDALİ YÂR GELİR
GELİR DESEN DAR GELİR...

SİMDİ önümde AKBABA okurlarından gelmiş iki üç zarf duruyor... Biliyorum ki içinden HASTALIKLA ilgili sorular çıkacak bu zarfların... Ne Kafka'nın Milena'ya gön-

Akbaba

• Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası •

Sahibi ERGİN ORTAÇ. Yazı işlerini fiilen
dare eden: Kadri Yurdatap. Sekreter: Selâm
M. Yurdatap. Dizildiği ve basıldığı yer: Akba-
ba Matbaası. İDARE YERİ: Divanyolu Klod-
farer Caddesi No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI: Kapak içi santimi 55 lira,
iç sayfalar santimi 60 lira.

Fiyatı : 250 kuruş

derdiği mektuplar, ne Alphons Daudet'nin «Değirmeninden mektupları», ne Şükran Toray'ın hayranlarından aldığı mektupları, ne de milyonluk posta havaleleri.. bunlar kadar değerli değil bence. Çünkü bana gönderilen bu zarfların içinden AKBABA okurlarının dertleri çıkacak.. hepsi de benim dertlerimden...

İnsanlar KAPALI ZARFLARDAN, kapalı SAN-DIKLARDAN sürprizler, ümitler beklerken diğer yandan umutsuzluklarını ve dertlerini zarfların içine doldurup postalamakla da bu dertlerinden kurtuluyorlar.. buldukları deva oranında.

SELÂM VE SEVGİLERİMİZLE
MEKTUPLARINIZI BEKLERİZ

HEKİMLİĞİN piri Hippokrates zamanında amprik (deyene dayanan) yöntemler uygulanmaktaydı hastalıkların tedavisinde. O çağda hasta, kentten en işlek caddelerinin kavşaklarına getirilip yerleştirilirdi ve her gelen geçene bu hasta konusunda bir tedavi önermesi için sorulurdu. Gerçi «Horoza çok olan yerde sabah geç olur» derler ama bu yöntemle danışılan kişilerin oranında TECRÜBE elde edilmiş oluyordu.

İnsanın derdine deva araması iç güdüsel bir davranıştır. Tıp tarihinde gözlerine perde inen keçilerin ormanlarda ağaç dikenlerine başını uzatarak katarakt (göz perdesi) ameliyatlarını kendiliğinden uyguladıkları yazılıyor. Ölümünü hisseden filler ise fil mezarlıklarına kendileri giderek ölüyorlardı. Tıpkı bizim hastanelere koştuğumuz gibi.

AĞLAMAYAN ÇOCUĞA MEME VERMEZLER

HEPİMİZ bir derdimiz oldu mu hemen LORD FROF Hazakaddin beye koşuyoruz. Hâzik ve kâzik hekimler avukatların aksine ilkin hastayı soyuyorlar sonra da dinliyorlar. Sonra da bir başka hekime, daha sonra bir başkasına voleybol topu gibi aktarılıyor. Hastalıklarımız doktorların ellerinde... Hastane doktoru, fabrika doktoru, sigorta doktoru, şirketin doktoru, sabah doktoru, plâj doktoru, taaa defin ruhsatı veren morg doktoruna dek hep yolcu oluyoruz... Burada yepyeni bir doktorluk bransını ben birbuçuk iki sene kadar bir günlük gazetede sinamış ve çok enteresan sonuçlar almıştım. Hekim - hasta ilişkileri böyle bir gazetenin hekimi ile uzaktaki bir hastanın arasında çok ilginç sonuçlar veriyordu. Hekimi görmeden ona derdini açmak çok daha kolay oluyor, hastalar karşı karşıya geldikleri hekimlerden çok gazete hekimine daha fazla açılıyorlardı... Bugünün en başbelâsı hastalıkları olan NÖROZ dediğimiz fobiler basit bir gazete diyalogu ile karşılıklı yazışma ile uzun psikanalizlerden çok daha kolay ve başarılı sonuçlar vermekte idi.

Şimdi AKBABA okurlarıyla bu karşılıklı konuşma yöntemine DİYALOĞA başlayacağız... Tüm dert ve problemleri, hastalıkları, basit şikâyetleri (kaynana dertleri, sevinçleri içine matrak katarak hep birlikte konuşacağız; diğer okuyucularımız da konuşmamızı izleyecek, yararlanacak fakat bizleri görmedikleri için sırlarımız yüzünden sıkıntı duymayacağız.

«MEKTUPLA ÖĞRETİM» gibi MEKTUPLA TEDAVİ'nin okuyucu için ikinci avantajı da şu: Öyle 150 - 200 kaymeye varan astronomik rakamlara patlamayacak. Bizim reçetelerimiz de bakım ücretimiz de BELEŞ tarafından olacak...

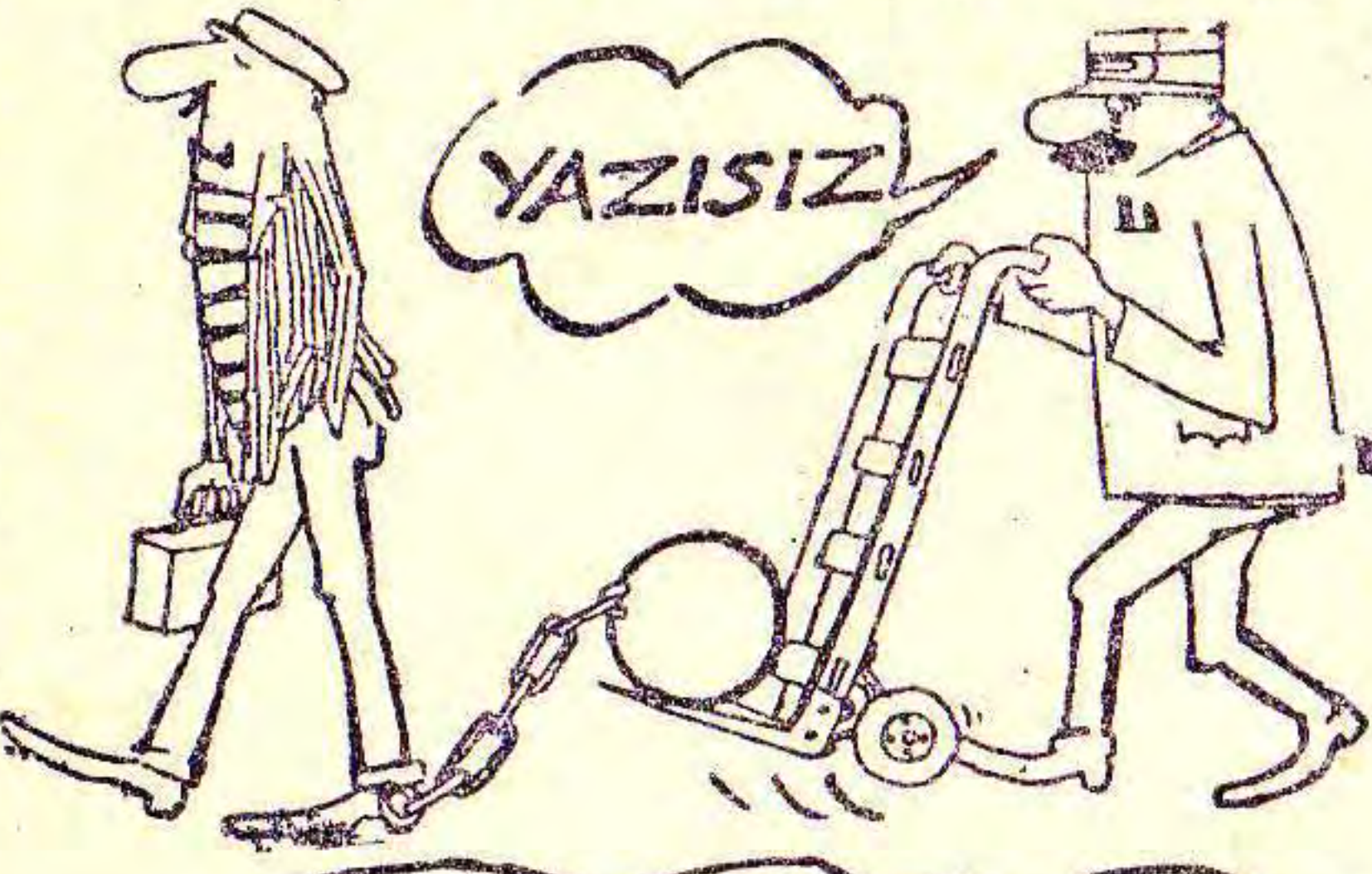
Akbaba dergisine yada Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dr. İhsan Ünlüer adresine buyurun; BAŞ AĞRISI BAHANE olacak muhabbetimize bize başvuracağınızda şu levha ile karşılaşacaksınız:

NE ARARSAN BULUNUR DERDE DEVADAN
GAYRİ!

Dr. İhsan ÜNLÜER

DÜNYA KARİKATÜR- LERİ

Bu Haftaki
Sayfamız
böyle
oluşturdu
değişik konu-
larda çizgiler-
sayfamıza
dolmuş!

YAZISIZ!

İNDİRİMLİ SATIŞLARIMIZ
BAŞLAMIŞTIR!

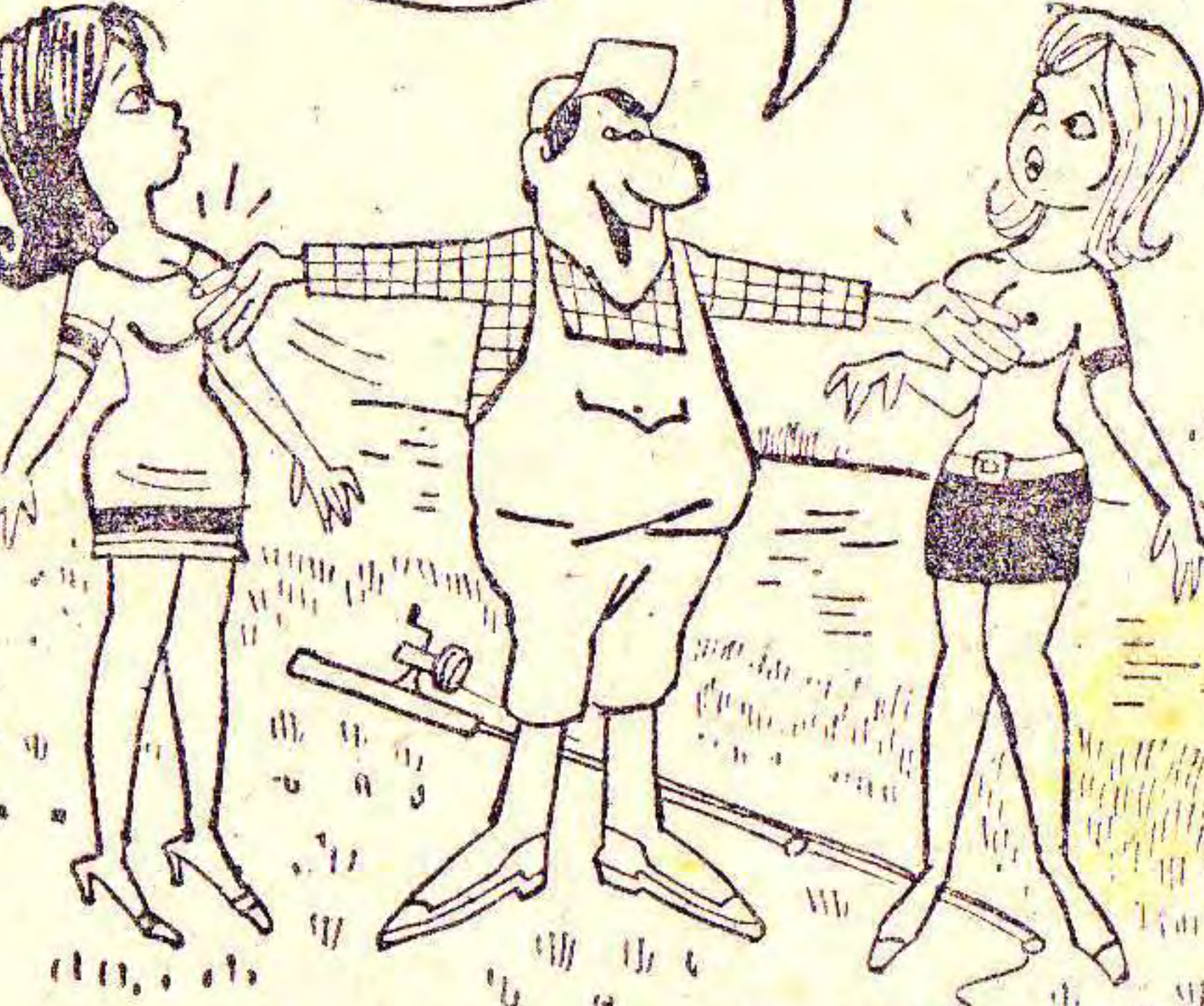

GİVİMEVİ

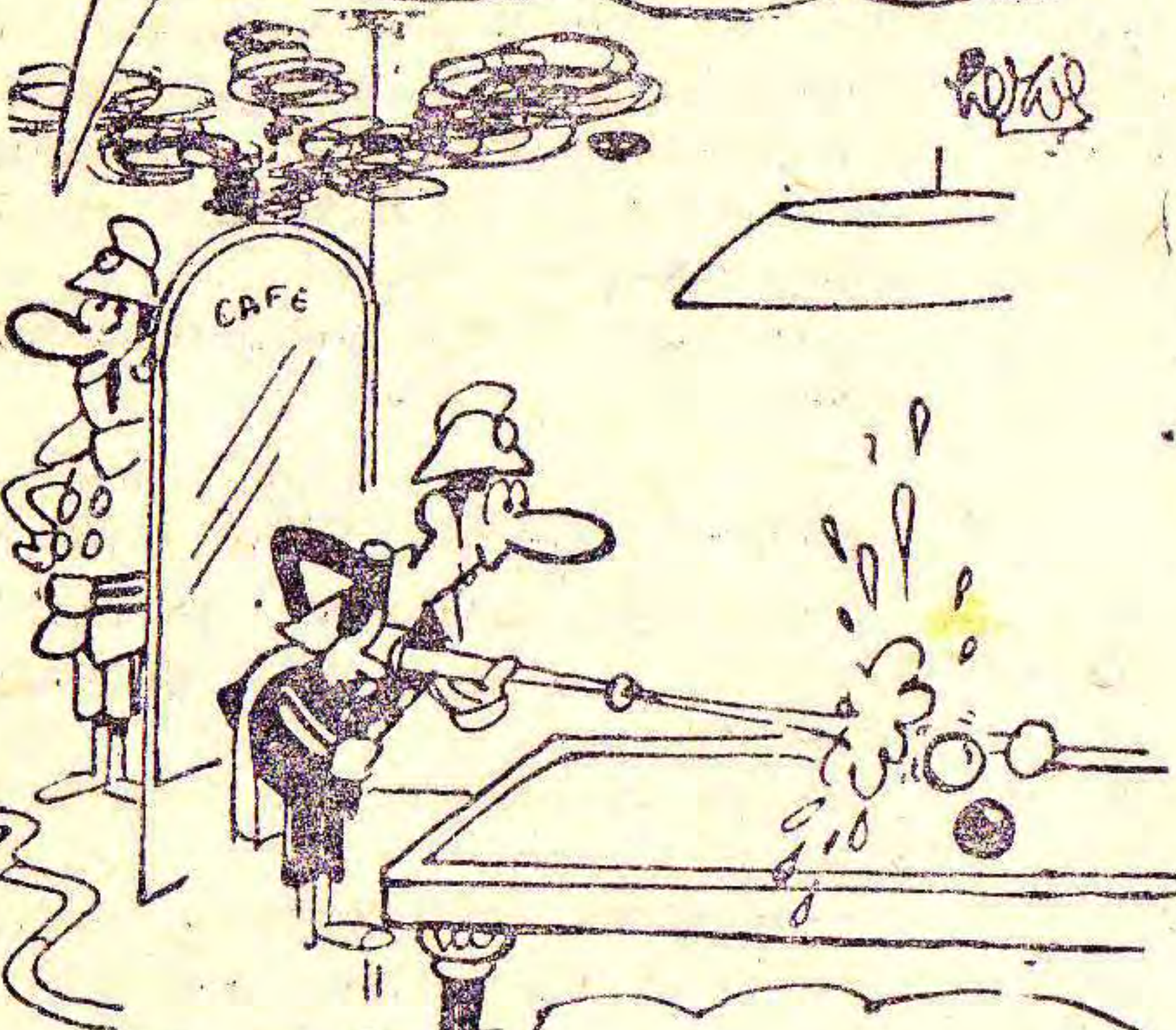
ŞU AKSİLİĞE
BAK! KEŞKE
ARKA
TARAFTAN
ÇIKSAYDIM!

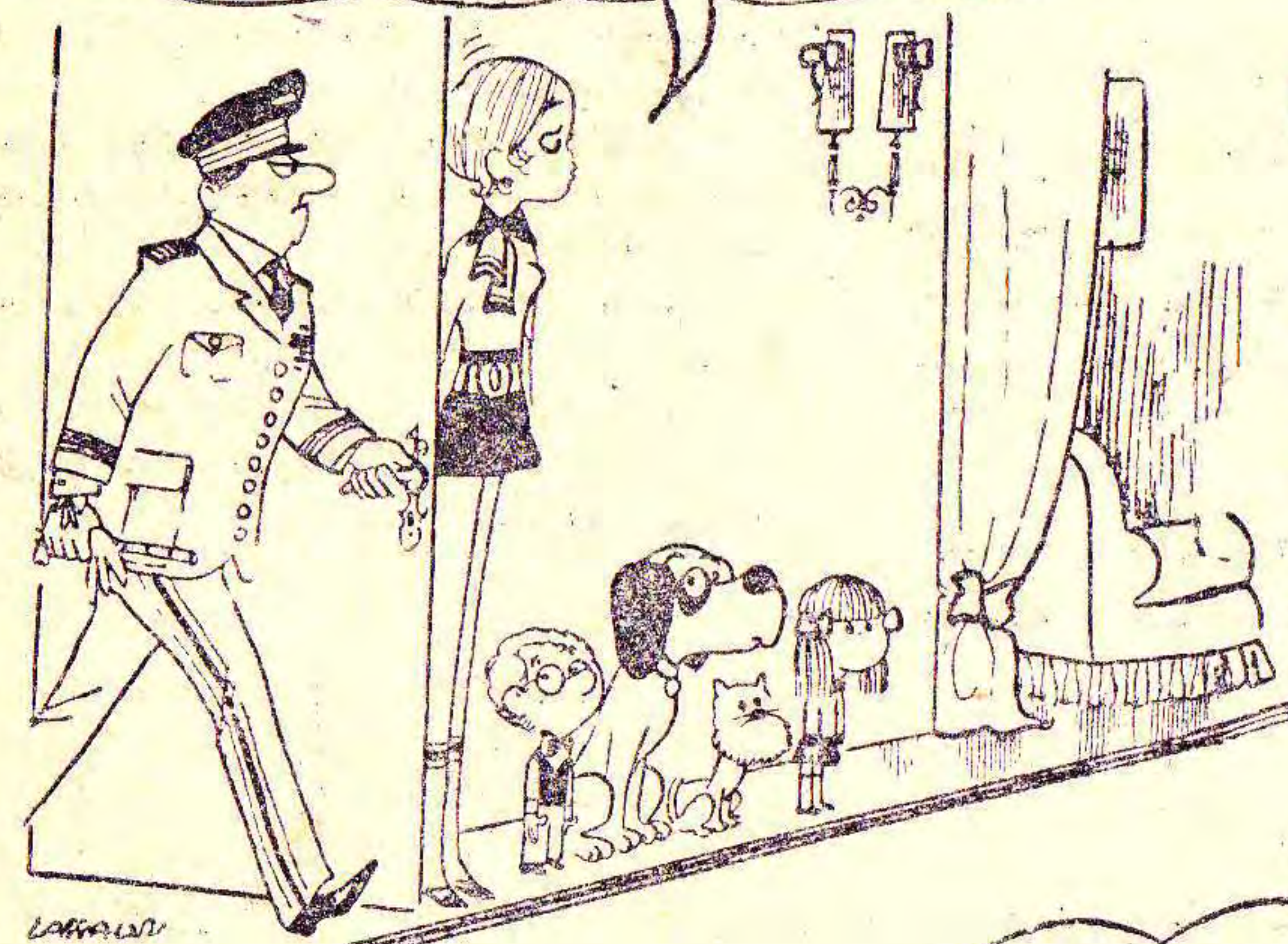
TUTTUĞUM BALIK İŞTE
BU KADARDI!

OYUN BİTTİ Mİ ÇAVUŞ?

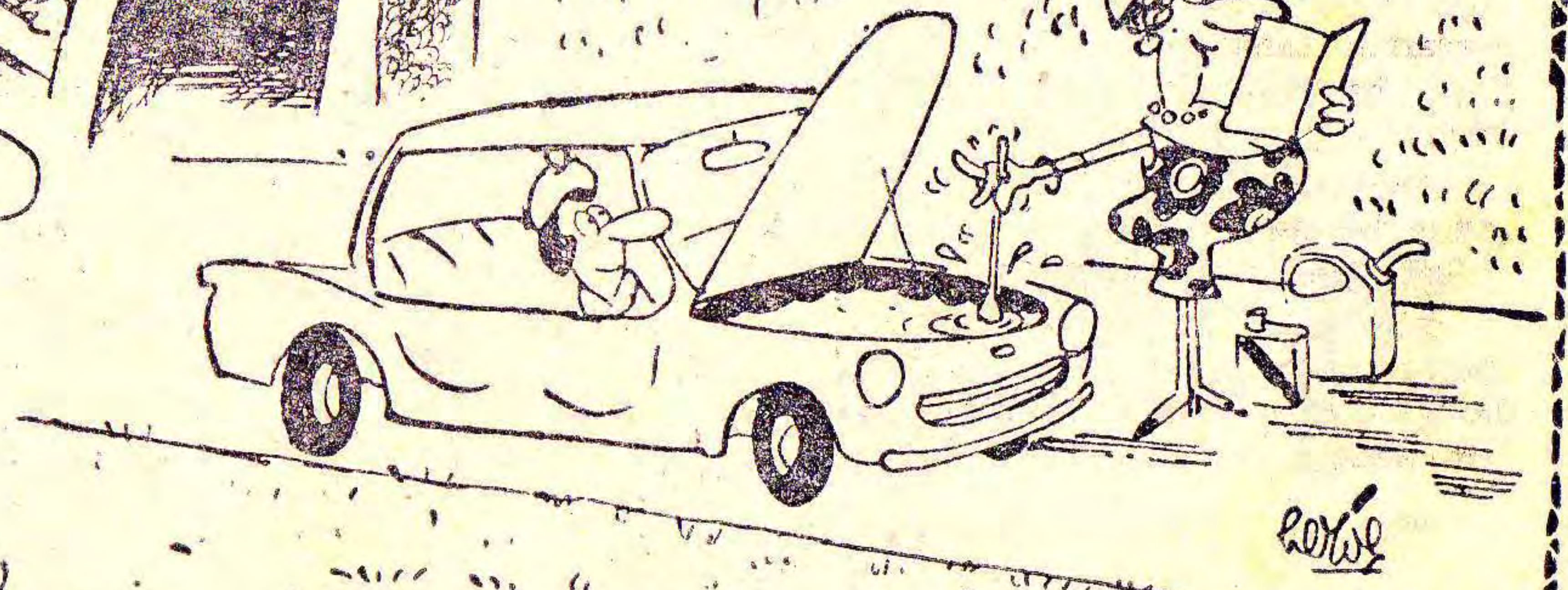
RAHAT..HAZIR OLLL...

BİZİM OĞLAN BU GÜNLERDE
FAZLA SİĞARA İÇMEĞE
BAŞLADI.. SAĞLIĞI BOZULACAK
KARICIĞIM!

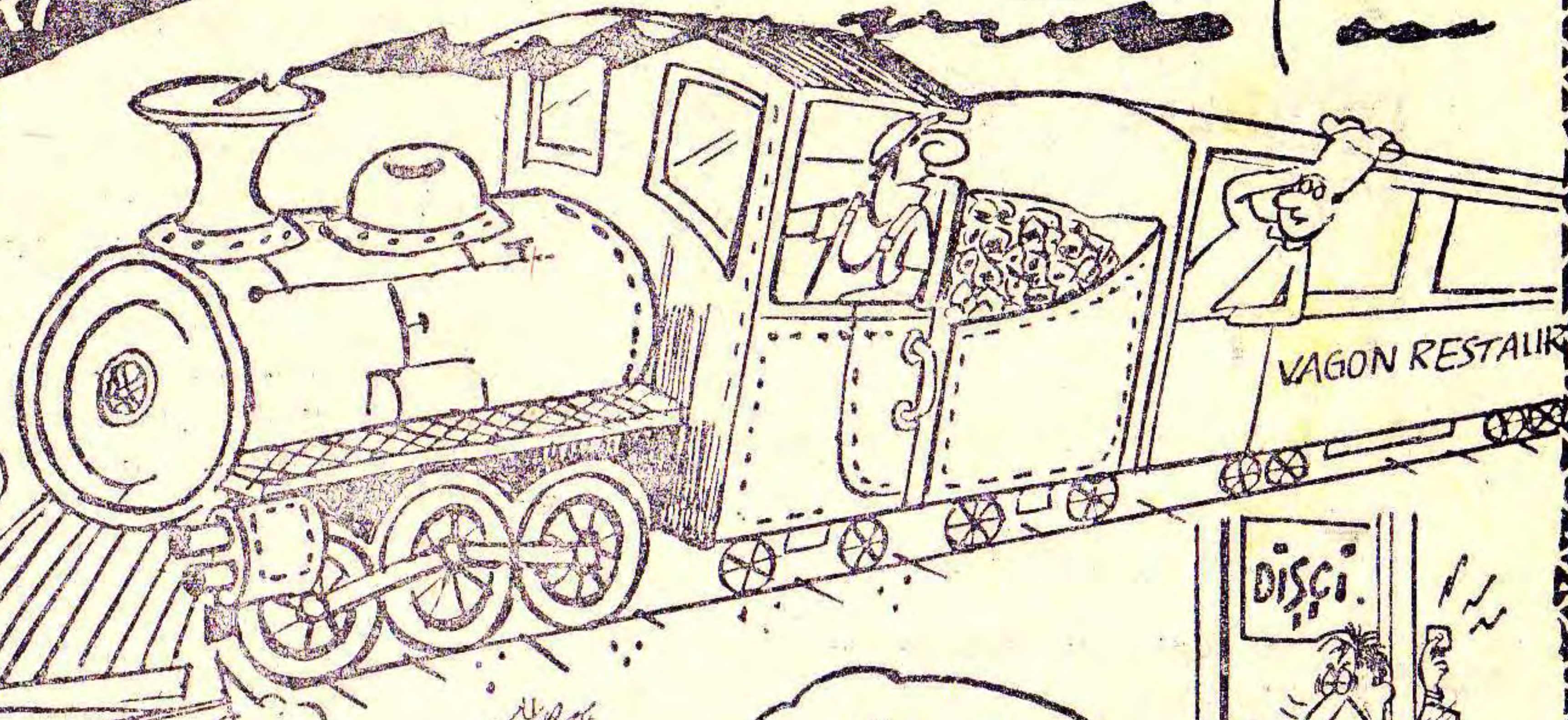

YAVAŞ OL BE!

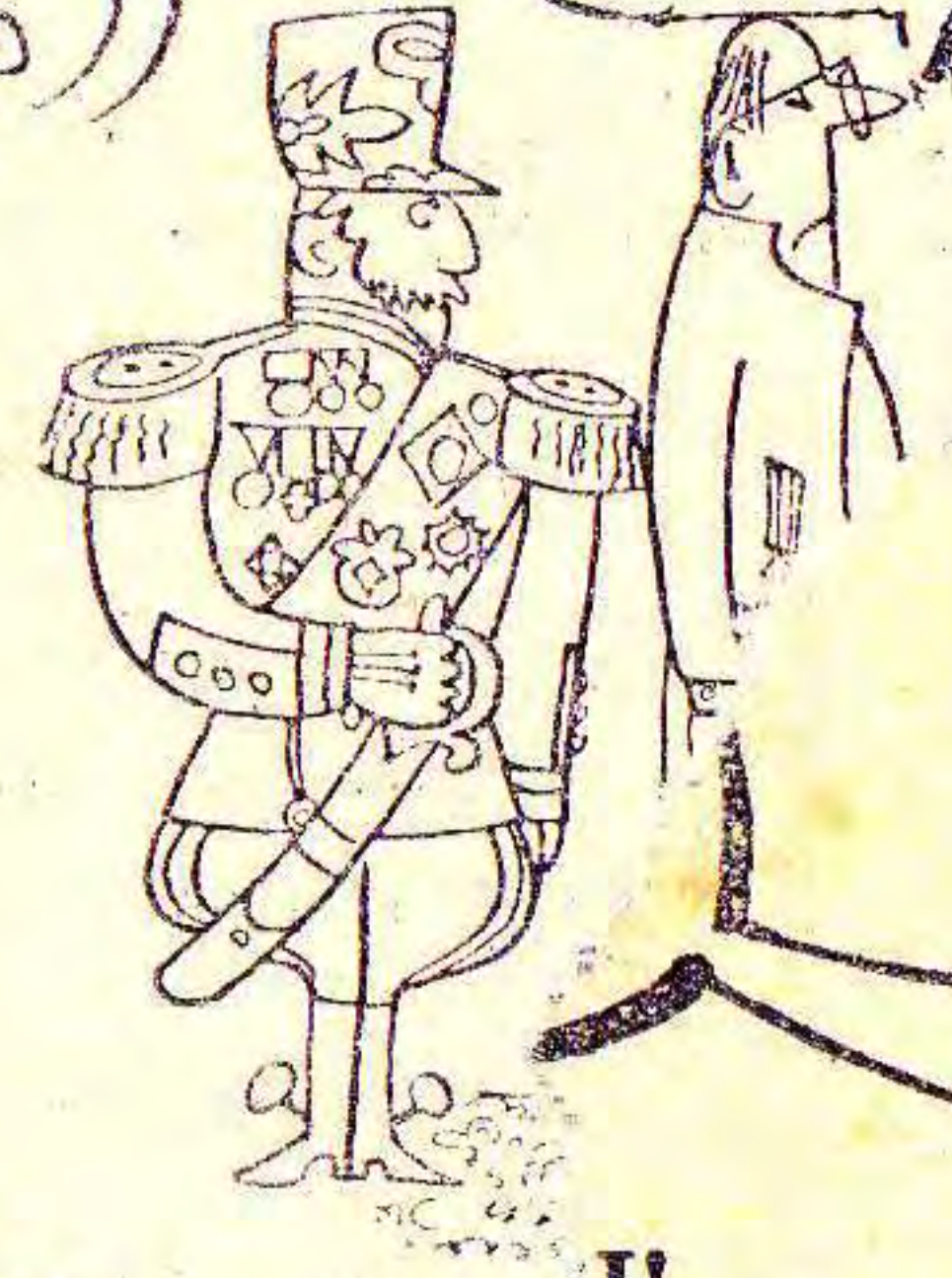
BENZİN, SU, YAĞ HEPSİNİ
KOYDUM.. ÇALIŞMASI
LÂZİM!

BÜFTEKLER PİŞTİ Mİ
USTA?

ŞİMDİ
GÖRÜRSÜN
SEN!

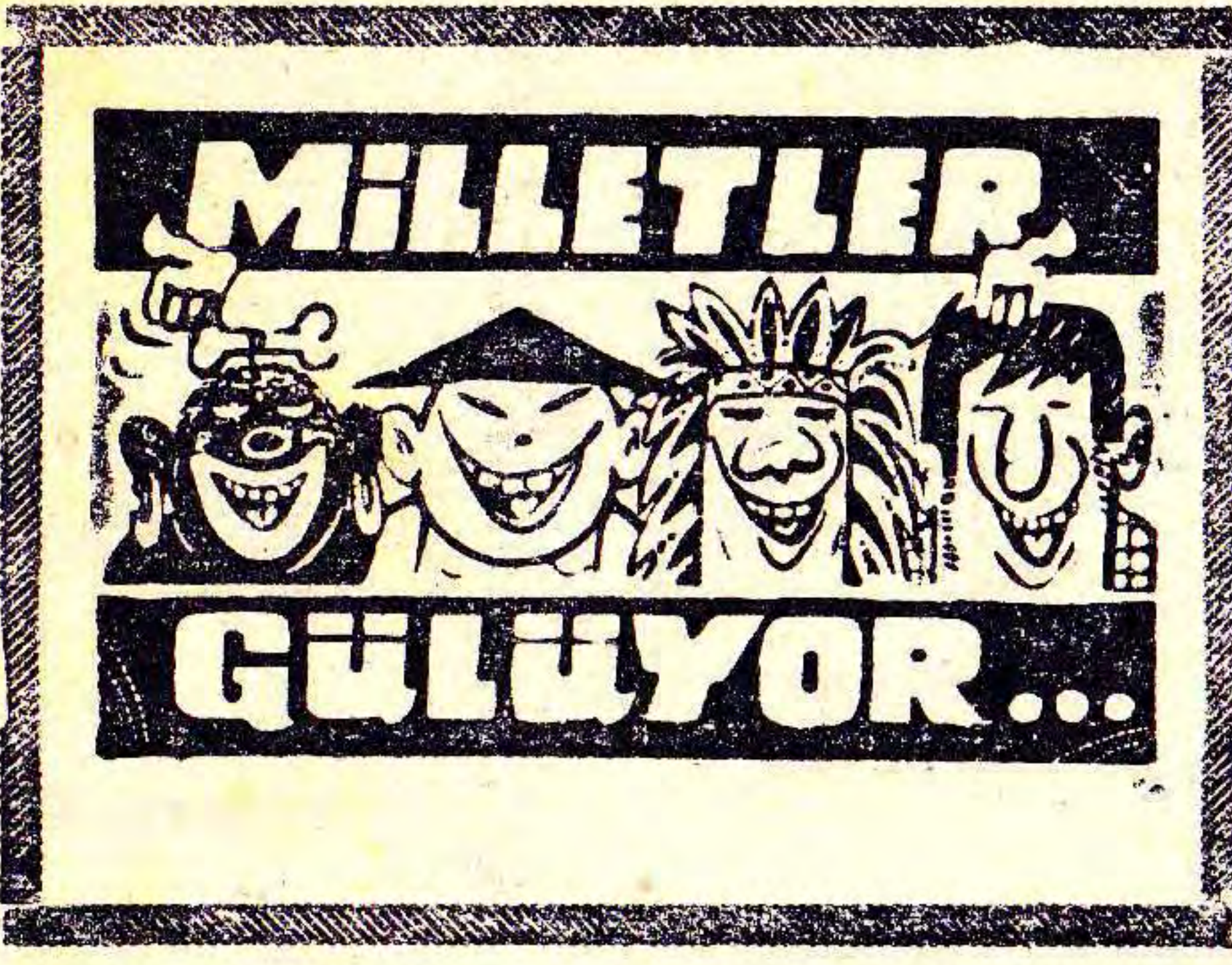
HÜKÜMETİMİN Hİ
VERDİĞİ NOT
EKSE!

daki düştüğünü görmezden gelebilir mi-
yız?

AHASI var.
demecinden hemen sonra,
Ağustos zaferimizin yıldö-
la yayımlanan mesa-
Cumhurbaşkanı.

Rüyada boşanma

Memurun biri, ziyaretine gelen arkadaşına:

— Bu gece rüyamda karım benden boşanmak istiyordu, dedi.

Arkadaşı hayretle:

— Fakat, dedi, sen evli değilsin ki!

— Neticede öyle. Evli değilim. Ama her şeye rağmen bu çeşit di, hoş geldi...

veriyorlar. Karı at kimde?

at, çık odana. Azı...

bir otel yaşamına bay sahibini çağırmanın kendi yatağı gibi...

miş, ev'im, sırrımmış... ki paçav-

boş sözler. Hiç değilse otelde te-

ri dirdiri yok... bir

Ceketini çıkardın, banyoya girdin. Klozetin üzerinde beyaz bir kâğıt «Sihhatiniz için özel surette temizlenmiştir» diye yazılı. Kâğıdı yırttın, işini bitirdin, maddenin düğmeye bastın «Fışşş...» Mis kokulu sabun, elini yıkadın, sakız gibi havlu, kurulandın, saçına bir çekidüzen verdin, tamam. Fiyakan yerinde. Odanı kilitledin, James Bond çantan elinde, anahtarı Resepsiyona verdin, düştün yollara.

Aklın, otelin anahtarlığında...

«Ne de güzel yapmışlar!» A-

nasıl edip yürütmeli? Bir

landa da bir merak

koleksiyonun, a-

bankada

mis

— Şaşılacak ne var.. çok sular. san elmalar da böyle olur!..

Zavalı Matyö

Babacan bir çiftçi, sabahın beşinde kalkmış, işe gitmeye hazırlanıyordu. Radyoyu açtı. Mirel-matyö'nün bir şarkısını işitince, başını sallayarak:

— Zavalılık, diye söylendi, o da benim gibi erken kalkarak işe ne başlıyor!

— El falınıza göre.. istikbaliniz çok karanlık!..

Müzikli asansör

Teksas'lı, Dallas'taki otelin mükemmelliğini New-York'luya anlatıyordu:

— Öylesine mükemmel bir otel ki, asansöründe bile müzik çalıyor...

— Önemsiz bir şey bu, dedi New-York'lu. Bizim şehirdeki her otelin asansöründe müzik çalar...

— Öyle mi? Ama Dallas'taki otelin asansöründeki orkestra seksen kişilik Sizin şehirdeki asansörlerde müziği çalan orkestra kaç kişilik?

— Bu sıcak banyo bana iyi geldi... Bir havlu verir misiniz?..

Elmas!

Yaşlı adam, sevgilisine:

— Elmasım benim, dedi.

— Genç sevgili hemen karşılık mış fik

kuyruklu elmasçım benim!...

kuyru

icat e

lık, h

Her kadın arkadaş hem çayla-

— içiyorlar, hem konuşuyorlar-

— Bir ara söz kocalarından açıl-

— Biri, diğerine şöyle dedi:

— Benim kocam, öyle yabancı

kadınların peşinden hiç koşmaz,

o çok alçakgönüllü, çok iyi kalp-

li ve de çok ihtiyardır...

Cellât nasihatı

Ölüme mahkûm adama bir bardak dolusu konyak vermişlerdi. Mahkûm bardaktaki içkiyi son damlasına kadar içtikten sonra, bir bardak daha istedi. Cellât:

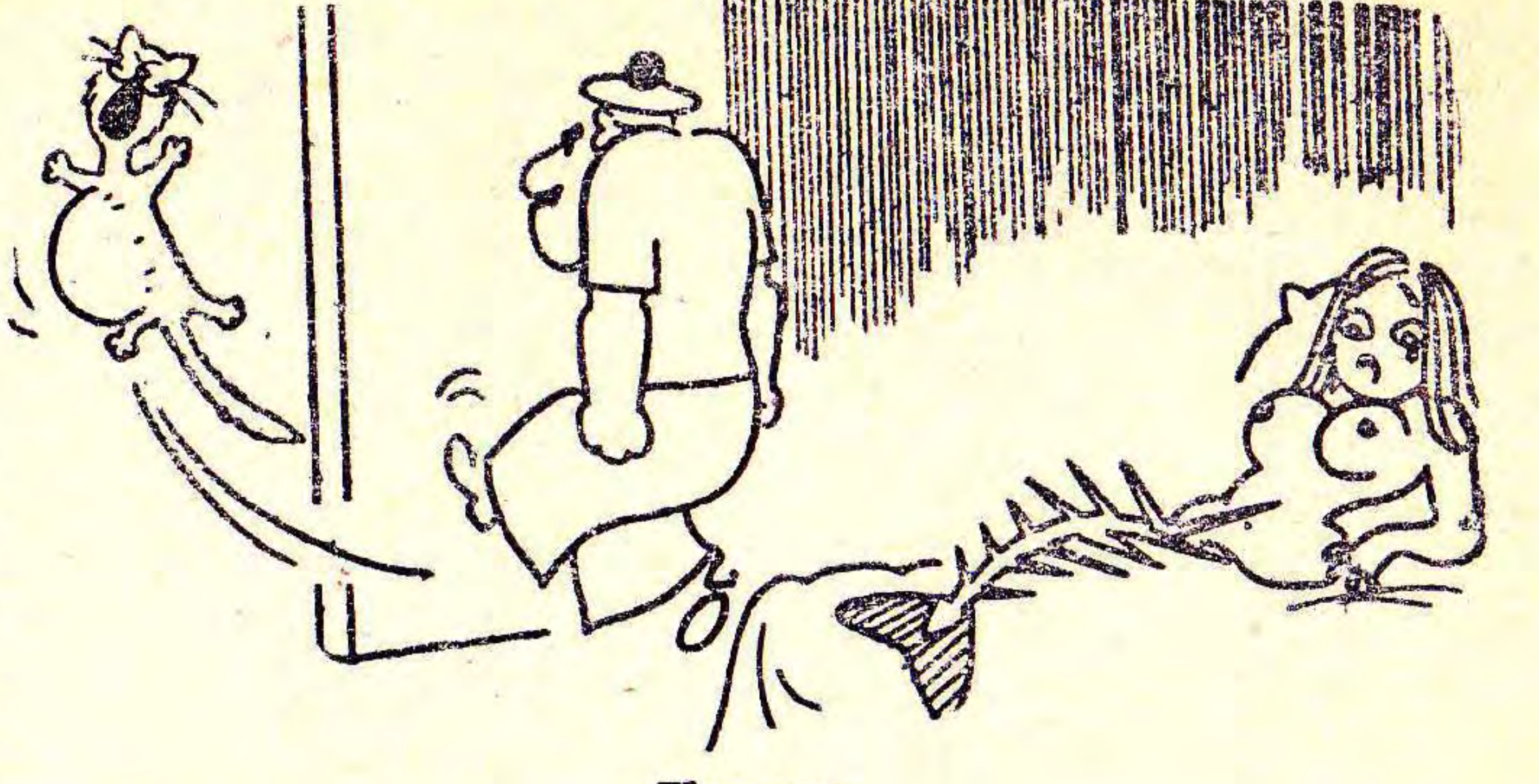
— Hayır, hayır içme, dedi. Alışık değilsin bu içkiye, az sonra kafan kesilecek, miden bulanır sonra!

Durum

Baba, çocuğa sordu:

— Sınıfta durumun nasıl yavrum?

— Çok iyi babacığım. Pencerenin yanında oturuyorum.

Yazısız

Üç istek

Çok ihtiyar bir kadın, bir kış gecesi, ocak başında uyukluyordu. Birden önünde bir peri belirdi:

— Ben her sene rastgele birini seçer ve onun üç isteğini yerine getiririm. Söyleyin, siz ne istersiniz?

Büyük bir sevinçle gözleri parlayan ihtiyar kadın derhal:

— Genç ve güzel olmayı, dedi.

Peri, sihirli değneğiyle ona dokundu, güzel bir genç kız oluverdi ihtiyar kadın.

— Gençlik, güzellik... dedi genç kız. Ama para olmayınca neye yarar!... Şu içi kömür dolu kovayı altın haline getiriniz bâri...

Peri, sihirli değneğiyle kömür kovalına dokundu. Kömürler pırl pırl altınlar oluverdiler.

— Şimdi genç güzel ve zenginim, diye içini çekti genç kız. Ama böyle uzun bir gecede yapayalnızım... Ne kadar da hüzün değil mi? Şu koltukta uyuklayan kedimi yakışıklı bir delikanlı yapınız da sevgilim olsun!

Peri, sihirli değneğini iri kediye dokundurdu. Kedi yakışıklı bir genç oluverdi. Ve yakışıklı delikanlı, genç kıza yaklaşıp sitemle:

— Beni veterinere götürerek hadım ettirdiğine şimdi kimbilir ne kadar pişman olmuşsundur, dedi.

Kuvvet ilâcı

Yaşı ilerlemiş olan Jean, doktora giderek güçsüzlüğünü itiraf etti. Evlilik hayatını başarı ile sürdürebilmesi için ne yapması gerektiğini sordu. Doktor gerekli ilâcı verdi ve bu ilâcı kullanınca gençleşeceğini söyledi.

Bir süre sonra, yolda doktor, hasta ile karşılaştı:

— Nasıl, verdiğim ilâçtan memnun musunuz? diye sordu.

— Çok memnunum! dedi Jean. Kendimi yirmi yaş gençleşmiş hissediyorum...

— Yaaa, karınız da memnun mu bâri?

— Karım mı? Bilmem... Bir aydır eve hiç uğramıyorum ki...

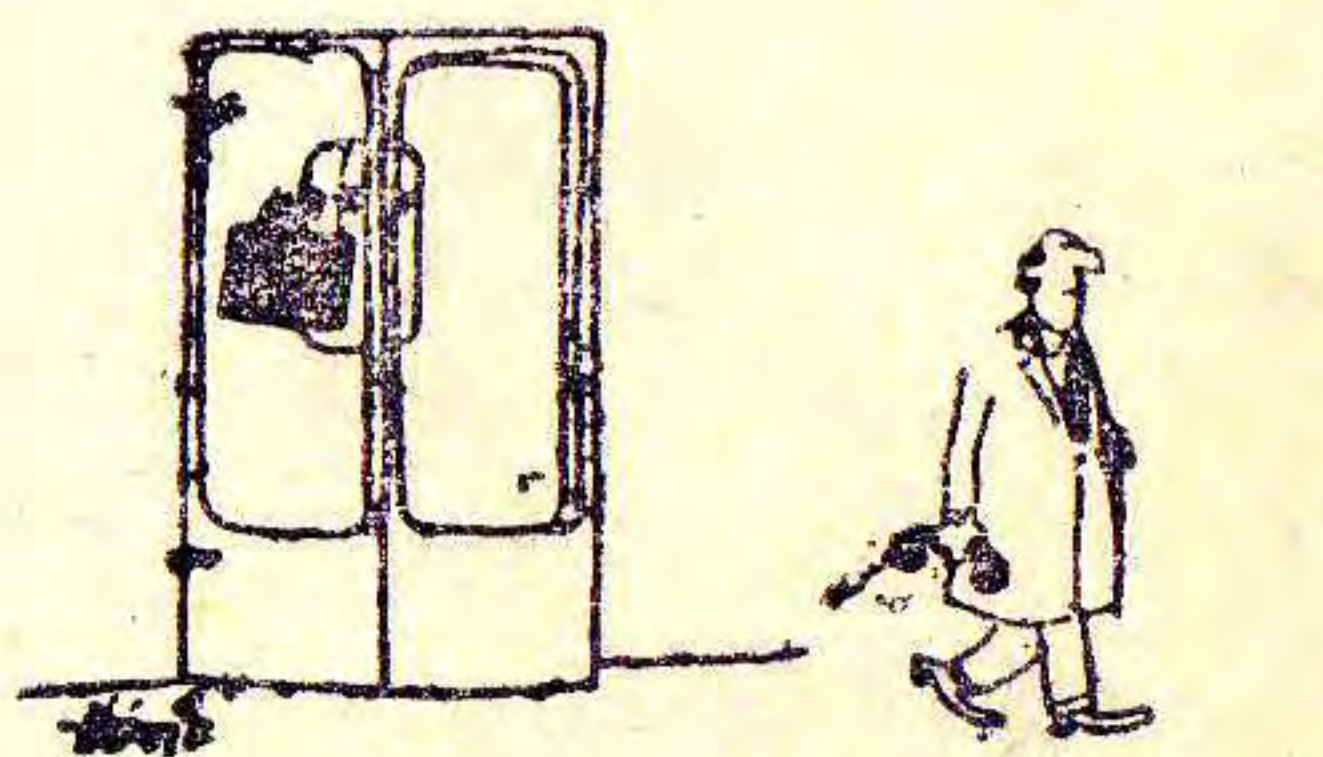
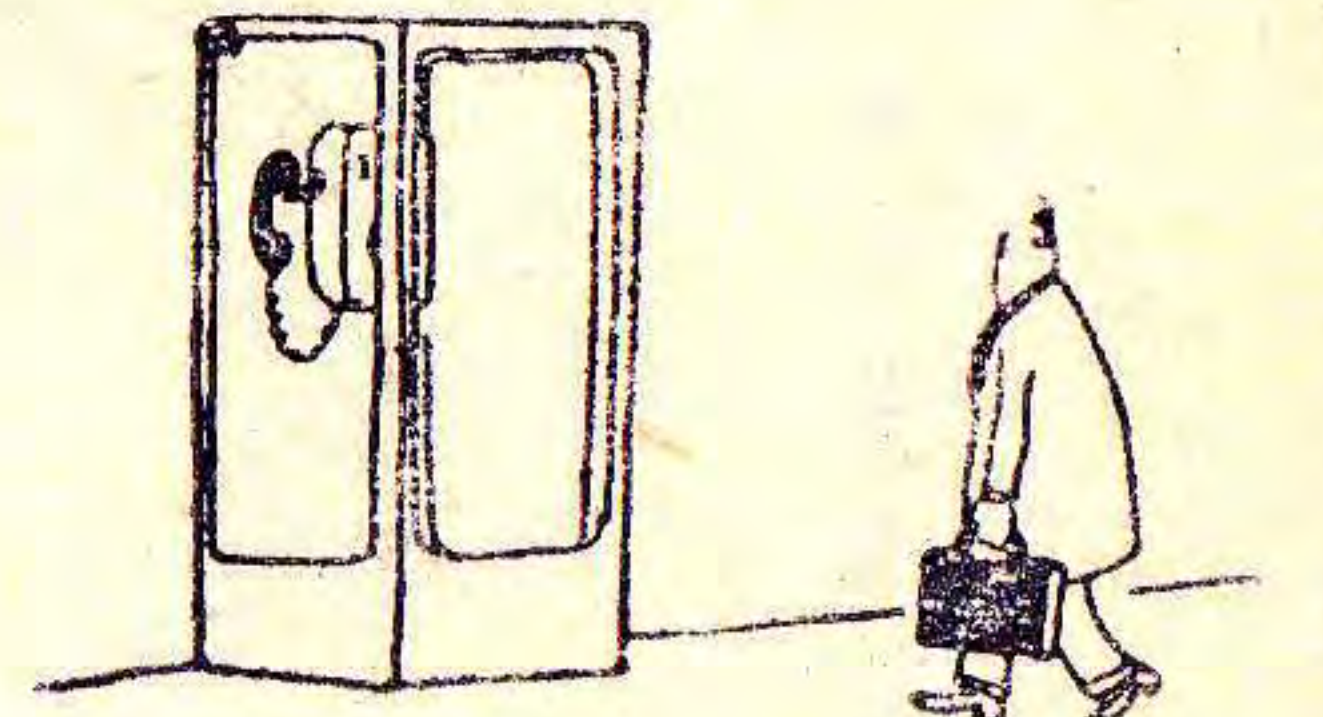
Yamyam

Yamyam, karısının sofraya koyduğu yahniden bir kaşık aldıktan sonra:

— Tuh, dedi. Ne yemeği bu? Ömrümde bunun kadar tatsız bir şey yemedim...

Kadın sitemle başını sallayarak:

— Anlaşıldı, anlaşıldı, annemden hâlâ nefret ediyorsun! diye cevap verdi.

Yazısız

En güzel an

Onesim, her zaman gittiği barın yüksek taburesine oturduktan sonra, neşeyle barmene:

— Günün en güzel anı bu andır, dedi.

— Niçin?

— Büroya gitmek için çok geç, eve dönmek için çok erken de ondan.

Uykusuzluk ilâcı

Uykusuzluktan şikâyet eden terziye, doktor şu tavsiyede bulundu:

— Yatakta koyun sayınız, bu, eski ve iyi bir ilâçtır.

Ertesi gün hasta daha perişan, doktorun karşısına çıktı.

— Dedigimi yaptınız mı?

— Yaptım, diye inledi adam. Koyunları saydım, yünlerini kıptım, derilerinden yirmi bin manto kestim...

— Sonra uyudunuz her halde.

— Ne uyuması doktor, asıl dert ondan sonra başladı. Sabaha kadar yirmibin manto ya yirmibin astarı nereden bulacağımı düşündüm durdum!

Akbaba

